

องค์การสะพานปลา

แผนปฏิบัติการดิจิทัล

พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศ
ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๖

สารบัญ

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา	๔
กรอบนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลขององค์การสะพานปลา.....	๔
สรุปประเด็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๕
วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา	๖
วิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	๘
ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	๙
สรุปประเด็นแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของ ประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐.....	๒๔
สรุปประเด็นแผนยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙).....	๓๐
สรุปประเด็นแผนวิสาหกิจองค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	๓๕
การดำเนินงานขององค์การสะพานปลา	๔๐
บทบาทขององค์การสะพานปลาในการพัฒนาอุตสาหกรรมประมง	๔๒
วัตถุประสงค์ของแผนปฏิบัติการดิจิทัล.....	๔๕
ขอบเขตการศึกษาและการจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัล.....	๔๕
ส่วนที่ ๒ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	๔๗
การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก.....	๔๗
แนวโน้มโลก (Global Trends).....	๔๗
โครงสร้างการบริหารขององค์การสะพานปลา.....	๔๙
การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis)	๕๑
การสำรวจวิเคราะห์ระบบสารสนเทศ.....	๕๕
สรุปกรอบแนวคิดสำคัญการพัฒนาแผนปฏิบัติการดิจิทัล	๕๕
ส่วนที่ ๓ แผนปฏิบัติการดิจิทัลองค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	๕๖
วิสัยทัศน์ :.....	๕๖
ยุทธศาสตร์แผนปฏิบัติการดิจิทัลองค์การสะพานปลา	๕๖
โครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติการดิจิทัลองค์การสะพานปลาและการจัดลำดับ (Project Prioritization)..	๕๘
ส่วนที่ ๔ การนำแผนปฏิบัติการดิจิทัลไปสู่การปฏิบัติ	๖๓
การจัดกระบวนการมอบหมายภาระงาน	๖๓
การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรสนับสนุนยุทธศาสตร์	๖๓

การกำกับดูแลข้อมูล (Data Governance)	๖๓
มาตรฐานกลางในการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูล	๖๔
ระบบเครือข่าย การบริหารความเสี่ยงและความปลอดภัยของระบบเทคโนโลยีดิจิทัล	๖๖
ด้านการพัฒนาบุคลากรให้สอดคล้องกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	๖๗

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา

สืบเนื่องจากนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของรัฐบาล ที่ต้องการให้หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจ ได้มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาช่วยในการปฏิบัติงาน การบริการ และการบริหารจัดการองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตามภารกิจ สามารถบูรณาการใช้และเชื่อมโยงการสร้างระบบฐานข้อมูลด้านสารสนเทศ ลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส อันจะสนับสนุนบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม ส่งผลต่อการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศในภาพรวม และปัจจุบันโลกเริ่มเข้าสู่ยุคระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่เทคโนโลยีดิจิทัลจะไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสนับสนุนการทำงานเฉกเช่นที่ผ่านมาอีกต่อไป หากแต่จะหลอมรวมเข้ากับชีวิตคนอย่างแท้จริงและจะเปลี่ยนโครงสร้างรูปแบบกิจกรรมทางเศรษฐกิจกระบวนการผลิต การค้า การบริการ และกระบวนการทางสังคมอื่น ๆ รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลไปอย่างสิ้นเชิง

องค์การสะพานปลา ตระหนักถึงความจำเป็นของการจัดให้มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อสนับสนุนพันธกิจและยุทธศาสตร์ของหน่วยงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาประยุกต์ใช้ในการเผยแพร่องค์ความรู้ การบริหารงานภายในองค์กร การอำนวยความสะดวกและการให้บริการแก่ประชาชนตลอดจนหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง จึงได้จัดให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลองค์การสะพานปลา เพื่อให้มีแนวทางที่ชัดเจนในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัล ในกรอบระยะเวลา ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๗) ที่สามารถนำไปสู่การวางแผนงบประมาณ ตลอดจนการจัดหา พัฒนาบุคลากรให้สามารถรองรับและใช้ประโยชน์จากการพัฒนาทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้อย่างเต็มศักยภาพ

กรอบนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลขององค์การสะพานปลา

แผนปฏิบัติการดิจิทัลองค์การสะพานปลา ฉบับนี้เป็นการดำเนินการขยายต่อแผนปฏิบัติการดิจิทัลองค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๗ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและตอบสนองต่อการขับเคลื่อนการพัฒนารายยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของ ประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และแผนวิสาหกิจองค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ โดยมีกรอบแนวคิดสำคัญที่มุ่งเน้นให้เห็นถึงประโยชน์ที่กลุ่มผู้รับบริการทั้งภายในและภายนอกควรจะได้รับจากการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขององค์กร จำแนกกลุ่มเป้าหมายผู้ใช้บริการที่ชัดเจน พร้อมกำหนดกรอบเวลาและตัวชี้วัดที่เป็นกลไกในการประเมินความสำเร็จของการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของหน่วยงานตามแผนฯ เพื่อนำไปสู่การจัดทำข้อเสนอด้านโครงการพัฒนาทางด้านระบบเทคโนโลยีดิจิทัล มีการจัดลำดับความสำคัญพร้อมนำเสนอกรอบงบประมาณโครงการ เพื่อให้หน่วยงานสามารถนำไปสู่การจัดเตรียมงบประมาณได้อย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงแผนแม่ปฏิบัติการดิจิทัลให้สอดคล้อง และสามารถสนับสนุนแผนยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ ให้หน่วยงานเกี่ยวข้อง ตลอดจนให้ความสำคัญกับการบริหาร

การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาบุคลากร เพื่อให้สามารถนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุดกับหน่วยงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อไป

แผนปฏิบัติการดิจิทัล องค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
	แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
	ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ระยะปี ๒๐ พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙
	แผนวิสาหกิจองค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

แผนปฏิบัติการและแผนงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการดิจิทัล

สรุปประเด็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

การดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศก่อนที่จะมีการประกาศใช้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ได้อาศัยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นแผนหลักเพื่อเป็นกรอบในการวางแผนปฏิบัติราชการและแผนในระดับปฏิบัติต่าง ๆ รวมถึงการจัดทำคำของบประมาณรายจ่ายประจำปีให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ผ่านมามีกำหนดประเด็นการพัฒนาประเทศในภาพกว้างที่ต้องครอบคลุมทุกมิติ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทุกระดับสามารถเชื่อมโยงภารกิจและจัดทำแผนปฏิบัติราชการและคำของบประมาณให้อยู่ภายใต้กรอบการสนับสนุนเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ดังนั้น จุดเน้นของแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่านมามีมุ่งเน้นการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแต่ละด้านเป็นหลัก เพื่อมุ่งหมายให้ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากการขับเคลื่อนการพัฒนาของแต่ละมิตินำไปสู่การบูรณาการผลรวมที่สนับสนุนการดำเนินงานซึ่งกันและกัน และส่งผลให้ประเทศบรรลุเป้าหมายในภาพใหญ่ที่กำหนดขึ้นภายใต้แผนพัฒนาฯ ตามลำดับ

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้า พลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจ่ายโอกาสทางเศรษฐกิจและจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อกมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างในเวลามี

ประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

หมวดหมู่การพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมวดหมู่การพัฒนา จำนวน ๑๓ หมวดหมู่ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมวดหมู่ทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของ

ภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม

ดิจิทัลของอาเซียน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิมน้อยได้อย่างยั่งยืน ๑ ตัวเลขอันดับที่น้อย แสดงถึงระดับผลกระทบจากสภาพอากาศที่สูง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพโดยหมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้ การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

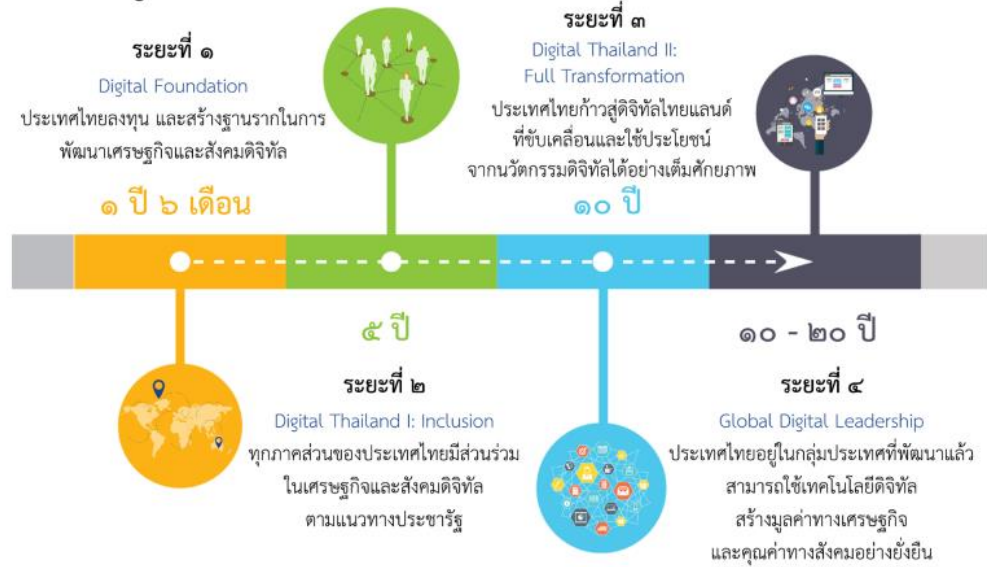

แผนภาพความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

วิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

วิสัยทัศน์และเป้าหมายของการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มุ่งเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในระยะยาวอย่างยั่งยืน ให้สอดคล้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แต่เพื่อให้นโยบายและแผนระดับชาติฯ สามารถรองรับพลวัตของเทคโนโลยีดิจิทัล จึงได้กำหนดแนวทางการพัฒนาหรือภูมิทัศน์ดิจิทัลออกเป็น ๔ ระยะ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาประเทศ ตามที่กำหนดวิสัยทัศน์

ภูมิทัศน์ดิจิทัลของประเทศไทยในระยะเวลา ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทยตามวิสัยทัศน์และแนวทางการพัฒนาตามภูมิทัศน์ดิจิทัลของประเทศไทย ๔ ระยะ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๖ ยุทธศาสตร์ ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกันมีการกำหนดเป้าหมาย เพื่อให้สามารถติดตามและประเมินความก้าวหน้าได้อย่างชัดเจน และมีแผนงานเพื่อดำเนินการตามยุทธศาสตร์ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ

โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่สำคัญ ประกอบด้วยโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โทรคมนาคม และการแพร่ภาพกระจายเสียงที่มีความทันสมัย มีคุณภาพ ขนาดเพียงพอ ครอบคลุมทุกพื้นที่ และสามารถให้บริการได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับการติดต่อสื่อสาร การเชื่อมต่อ การแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศการค้าและพาณิชย์ การบริการภาครัฐและเอกชน ตลอดจนการใช้งานรูปแบบต่างๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงทางสังคมของประเทศ รวมทั้งเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลในอนาคต

สำหรับยุทธศาสตร์ที่ ๑ นี้ จะสร้างให้เกิดโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่ทันสมัย ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งการเข้าถึงบริการจะสามารถทำได้ทุกที่ ทุกเวลา อย่างมีประสิทธิภาพด้วยอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่รองรับความต้องการ และราคาค่าบริการที่ต้องจ่ายจะต้องไม่ใช่อุปสรรคในการเข้าถึงบริการดิจิทัลอีกต่อไป ในอนาคตโครงสร้างพื้นฐานอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงจะกลายเป็นสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานเช่นเดียวกับ ถนน ไฟฟ้า ประปา ที่สามารถรองรับการเชื่อมต่อกับทุกสรรพสิ่ง

แผนงาน

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ มีความทันสมัย มีเสถียรภาพ ตอบสนองความต้องการการใช้งานของทุกภาคส่วน ด้วยราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลทุกรูปแบบได้อย่างเท่าเทียมกัน

๑.๑ มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเข้าถึงพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสมโดยภาครัฐให้การสนับสนุนความต้องการการใช้งาน (Demand) ขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และศูนย์สารสนเทศชุมชน รวมถึงบริการอินเทอร์เน็ตสาธารณะสู่ชุมชน

๑.๒ ให้ผู้ประกอบการใช้โครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคม โครงข่ายที่ใช้ในกิจการแพร่ภาพและกระจายเสียง และสิ่งอำนวยความสะดวกร่วมกัน เพื่อให้เกิดการบูรณาการการใช้งานทรัพยากรสื่อสารลดปัญหาความซ้ำซ้อนในการลงทุน พร้อมทั้งวางรูปแบบสถาปัตยกรรมโครงข่ายให้สามารถเชื่อมต่อถึงกันได้ ในลักษณะโครงข่ายเชื่อมต่อแบบเปิด (Open Network/Open Access) ให้เป็นโครงข่ายเดียว สามารถให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง ตลอดจนส่งเสริมการแข่งขันในตลาดของผู้ประกอบการรายใหม่ในส่วนบริการปลายทาง (Last Mile Access) ทั้งแบบใช้สายและแบบไร้สาย

๑.๓ ปรับปรุงแก้ไข กฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ และสร้างกลไกในการทำงานร่วมกันเพื่ออำนวยความสะดวกในการขอใช้สิทธิผ่านทางกรวางโครงข่ายโทรคมนาคม (Right of Way) และกำหนดให้มีหน่วยงานกลางหรือคณะทำงานเฉพาะกิจ (Common Utility Commission) เพื่อทำหน้าที่บูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องด้านโครงสร้างพื้นฐานให้เกิดความร่วมมือในการทำงานอย่างสัมฤทธิ์ผล

๒. ผลักดันให้ประเทศไทยเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลของภูมิภาคอาเซียนโดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง ทั้งการเป็นเส้นทางผ่านการจราจรของข้อมูลสำหรับภูมิภาค และเป็นที่ตั้งสำหรับผู้ประกอบการเนื้อหาขนาดใหญ่ของโลก

๒.๑ จัดพื้นที่ โครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมทั้งปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อดึงดูดการลงทุนศูนย์ข้อมูลขนาดใหญ่ที่ได้มาตรฐานสากลเป็นแหล่งบ่มเพาะธุรกิจดิจิทัลและนวัตกรรมดิจิทัล เพื่อรองรับเศรษฐกิจดิจิทัลทั้งภายในประเทศและจากต่างประเทศ

๒.๒ ส่งเสริมให้มีการลงทุนและร่วมใช้ทรัพยากรโครงสร้างพื้นฐานทั้งโครงข่ายสื่อสารหลักภายในประเทศและระหว่างประเทศ ในภาคพื้น ดิน และเคเบิลใต้น้ำ สำหรับการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้มีขนาดเพียงพอและมีเส้นทางเป้าหมายหลายเส้นทาง เพื่อให้สามารถบริการสื่อสารระหว่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องรองรับการใช้งานภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้านทั้งภูมิภาคอาเซียน ได้อย่างเสรีและเป็นธรรม

๓. จัดให้มีนโยบายและแผนบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน คลื่นความถี่ (Refarm and Release) และการหลอมรวม ของเทคโนโลยีในอนาคต รวมทั้ง ปรับแก้กฎหมาย เพื่อสนับสนุนการใช้ทรัพยากรของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ทั้งด้านการสื่อสารโทรคมนาคม และการแพร่ภาพกระจายเสียง รวมถึงการหลอมรวมของเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับความต้องการใช้งานในปัจจุบันและอนาคต ตลอดจนการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานในภาวะวิกฤติ

๓.๑ มีนโยบายและแผนบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวในการเชื่อมต่อของอุปกรณ์กับทุกสรรพสิ่ง และการหลอมรวมของเทคโนโลยีในปัจจุบันและอนาคต

๓.๒ ให้มีนโยบายการบริหารกิจการดาวเทียมของประเทศ ซึ่งครอบคลุมถึงการใช่วงโคจรดาวเทียมและบริการข้อมูลผ่านดาวเทียม เพื่อให้มีการแข่งขันในการเข้าถึงวงโคจรดาวเทียมค้างฟ้าและพัฒนาบริการบริการข้อมูลผ่านดาวเทียมที่ถูกต้องกฎหมาย

๓.๓ กำหนดนโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน และการใช้คลื่นความถี่ให้เหมาะสมเพียงพอ กับภารกิจเชิงพาณิชย์ การบริการสาธารณะ ด้านความมั่นคง และการบริหารจัดการภาวะวิกฤติ

๓.๔ ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายในเรื่องการกำกับดูแล เพื่อให้เกิดเครือข่ายที่เป็นกลาง (Net Neutrality) รองรับารหลอมรวม (Convergence) ของเทคโนโลยีสื่อและบริการให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ทั้งด้านการสื่อสารโทรคมนาคมและการแพร่ภาพกระจายเสียง

๔. ปรับรัฐวิสาหกิจโทรคมนาคมให้เหมาะสมกับสถานการณ์และความก้าวหน้าของอุตสาหกรรมดิจิทัลให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

๔.๑ กำหนดนโยบายให้แยกหน่วยธุรกิจของรัฐวิสาหกิจที่มีอนาคตเป็นองค์กรที่แข่งขันได้เชิงพาณิชย์

๔.๒ ปรับปรุงและสร้างกลไกการบริหารจัดการ รวมถึงแปรรูปหน่วยงานรัฐวิสาหกิจโทรคมนาคมให้มีความคล่องตัวโปร่งใส และมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างคุณค่าจากทรัพย์สินของภาครัฐที่มีอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้ภาคธุรกิจสามารถลดต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการ พร้อมกับเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ ตลอดจนวางรากฐานการแข่งขันเชิงธุรกิจรูปแบบใหม่ในระยะยาว ภายใต้การส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล จำเป็นต้องเร่งสร้างระบบนิเวศสำหรับธุรกิจดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการยกระดับและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ ที่จะส่งผลต่อการขยายฐานเศรษฐกิจและอัตราการจ้างงานของประเทศไทยอย่างยั่งยืนในอนาคตสำหรับ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ นี้ เป็นการเร่งส่งเสริมเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล(Digital Economy Acceleration) โดยมุ่งเน้นการสร้างระบบนิเวศสำหรับธุรกิจดิจิทัล (Digital Business Ecosystem) ควบคู่กับการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในเชิงธุรกิจและกระตุ้นให้ภาคเอกชนเกิดความตระหนักถึงความสำคัญ และความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้และปรับปรุงแนวทางการทำธุรกิจด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีศักยภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจขนาดกลางและเล็ก (SMEs) รวมถึงธุรกิจใหม่ (Startup) ในด้านเศรษฐกิจชุมชน เทคโนโลยีดิจิทัลจะช่วยเชื่อมโยงท้องถิ่นกับตลาดโลกสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าชุมชน

แผนงาน

๑. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลปฏิรูปการทำธุรกิจตลอดห่วงโซ่มูลค่า

๑.๑ ผลักดันให้ธุรกิจ SMEs วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเศรษฐกิจฐานราก ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเข้าสู่ระบบธุรกิจและทำการค้าผ่านสื่อดิจิทัล รวมถึงการใช้ระบบสนับสนุนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ระบบการเงิน เป็นต้น

๑.๒ เร่งผลักดันให้เกิดการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเชื่อมโยงระบบการค้าดิจิทัลของประเทศไทยกับต่างประเทศตลอดห่วงโซ่มูลค่าแบบครบวงจร เพื่อให้ประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งของระบบห่วงโซ่มูลค่าโลก (Global Value Chain) โดยเร่งให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร การจัดการระบบห่วงโซ่อุปทาน ตลอดจนเร่งผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลกลาง เชื่อมโยง และใช้งานมาตรฐานสินค้าสากล

๑.๓ มีมาตรการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการปฏิรูปกระบวนการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อพัฒนาภาคธุรกิจให้ทันสมัย ทั้งภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ อาทิ การประยุกต์ใช้ระบบซอฟต์แวร์อัตโนมัติ (Autonomous Software) ระบบโรงงานอัจฉริยะ (Smart Factory) ระบบการเกษตรอัจฉริยะ (Smart Agriculture) ระบบการวิเคราะห์และประมวลผลขนาดใหญ่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต

๒. เพิ่มโอกาสทางอาชีพเกษตรและการค้าขายสินค้าของชุมชนผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยดำเนินการร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานจากทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

๒.๑ ขยายผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในธุรกิจชุมชน เช่น วิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ชุมชน เพื่อสร้างรายได้โดยเน้นเรื่องการพัฒนาประชาชนทั่วประเทศให้สามารถขายสินค้าออนไลน์ การใช้เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์การบริการของชุมชน (เช่น ธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจแพทย์ทางเลือก ฯลฯ) และการนำความรู้ผ่านเทคโนโลยีไปใช้สร้างอาชีพใหม่ๆ

๒.๒ เร่งบูรณาการการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าสู่ชุมชนเกษตรกร ที่ครอบคลุมการจัดทำ ทะเบียนเกษตรกรรายแปลง การทำระบบจัดการและแลกเปลี่ยนความรู้ทางการเกษตร การบริหารจัดการพื้นที่ เพาะปลูกและฟาร์ม การบริหารจัดการระบบน้ำและการใช้น้ำ การวางแผนการผลิต การทำระบบบัญชีการ ปรับปรุงประสิทธิภาพระบบขนส่งและโลจิสติกส์ ไปจนถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานการทำการตลาด และการตรวจสอบย้อนกลับของผลิตภัณฑ์เกษตร (Food Traceability) เป็นต้น

๒.๓ จัดให้มีระบบโลจิสติกส์สู่ชุมชนที่ครบวงจร เพื่อบริหารจัดการขนส่งสินค้าและ วัตถุดิบของชุมชนรวมถึงการส่งเสริมกลไกการจ่ายเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Payment) ที่น่าเชื่อถือ ใน ราคาที่เหมาะสมเพื่ออำนวยความสะดวกของการทำธุรกิจชุมชน

๓. เร่งสร้างธุรกิจเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology Startup) เพื่อให้เป็นฟันเฟืองสำคัญ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัล

๓.๑ สนับสนุนระบบนิเวศที่เอื้อต่อการเติบโตของธุรกิจเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีศักยภาพ อาทิ จัดให้มีทุนหรือสนับสนุนการร่วมทุน จัดให้มีศูนย์อำนวยความสะดวกทางธุรกิจแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์นวัตกรรมทางธุรกิจและการต่อยอดเทคโนโลยี ดิจิทัลและจัดให้มีการสร้างความเข้าใจและความตระหนักต่อรูปแบบการดำเนินธุรกิจนวัตกรรมภายในประเทศ ทั้งในหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๓.๒ จัดให้มีทุนสนับสนุนงานนวัตกรรมบริการขนาดใหญ่ที่เป็นบริการพื้นฐาน (Service Platform) ของการคิดค้นรูปแบบธุรกิจใหม่ (Disruptive Business) ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ระบบ นวัตกรรมบริการที่เป็นพื้นฐานของการใช้ประโยชน์จากอุปกรณ์อัจฉริยะ (Smart Devices) และการใช้ ประโยชน์จากข้อมูลเปิดในเชิงพาณิชย์

๓.๓ บูรณาการความร่วมมือในการพัฒนาและการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางด้านเทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมอย่างยั่งยืน ตลอดจนสามารถต่อยอดและสร้างเทคโนโลยี และนวัตกรรมดิจิทัลที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

๔. พัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ในอนาคต

๔.๑ สนับสนุนการวิจัย พัฒนา ทางด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างความ เข้มแข็งของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลและอุตสาหกรรมเป้าหมายที่รองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ

๔.๒ ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและประกอบธุรกิจด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในประเทศไทยทั้ง จากในประเทศและต่างประเทศ ผ่านความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership) ตลอดจนจัดให้มีมาตรการส่งเสริม เช่น การอำนวยความสะดวกด้านการเคลื่อนย้ายบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ

เฉพาะทางการให้สิทธิประโยชน์ทางการลงทุน และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการลงทุนในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลแห่งอนาคต

๔.๓ สนับสนุนให้ผลิตภัณฑ์และบริการทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลขึ้นบัญชีนวัตกรรม เพื่อส่งเสริมโอกาสทางการตลาดด้วยการเปิดตลาดภาครัฐให้ซื้อผลิตภัณฑ์และบริการของประเทศไทยอย่างเป็นระบบ

๔.๔ สนับสนุนให้มีการจัดตั้งศูนย์วิเคราะห์ข้อมูลและศูนย์ให้บริการระบบวิเคราะห์เชิงธุรกิจที่เป็นระบบบริการแบบเปิด เพื่อส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในเชิงธุรกิจ (Business Insight) ให้มีการต่อยอดการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเปิด เช่น มูลค่าการตลาด การส่งออก เพื่อนำไปใช้ในการทำธุรกิจ เป็นต้น

๔.๕ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีศักยภาพและเป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตซึ่งเป็นฐานการผลิตของอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการในระบบเศรษฐกิจ เพื่อรองรับกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในอนาคต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างสังคมคุณภาพที่ทั่วถึงเท่าเทียมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

การสร้างสังคมคุณภาพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง การพัฒนาประเทศไทยที่ประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่ม เกษตรกร ผู้ที่อยู่ในชุมชนห่างไกล ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และคนพิการ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากบริการต่าง ๆ ของภาครัฐผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล มีการรวบรวมและแปลงข้อมูลองค์ความรู้ของประเทศทั้งระดับประเทศและระดับท้องถิ่นให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัลที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยง่ายและสะดวก โดยประชาชนมีความรู้เท่าทันข้อมูลข่าวสาร และมีทักษะในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม

สำหรับยุทธศาสตร์ที่ ๓ นี้ เป็นการสร้างสังคมดิจิทัลที่มีคุณภาพ (Digital Society) มุ่งหวังที่จะลดความเหลื่อมล้ำทางโอกาสของประชาชนที่เกิดจากการเข้าไม่ถึงโครงสร้างพื้นฐาน การขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องเทคโนโลยีดิจิทัล หรือการไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ยังมีราคาแพงเกินไป และให้ความสำคัญกับการพัฒนาพลเมืองที่ฉลาด รู้เท่าทันข้อมูล และมีความรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ โดยสุดท้าย เมื่อโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลพร้อม และพลเมืองดิจิทัลพร้อมแล้ว เทคโนโลยีดิจิทัลจะเป็นเครื่องมือในการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกกลุ่มผ่านบริการดิจิทัลต่าง ๆ

แผนงาน

๑. สร้างโอกาสและความเท่าเทียมในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้พิการ กลุ่มผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ห่างไกล

๑.๑ สนับสนุนเทคโนโลยีดิจิทัลหรือเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการและกำหนดให้สื่อดิจิทัล การพัฒนาเว็บไซต์ แอปพลิเคชัน และบริการดิจิทัลของภาครัฐต้องพัฒนาตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล

๑.๒ ขยายผลศูนย์สารสนเทศชุมชนไปสู่ทุกตำบลให้เป็นศูนย์บริการของชุมชนที่บูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐทั้งส่วนกลางและท้องถิ่น สามารถให้บริการประชาชนแบบเบ็ดเสร็จเป็นจุด

รับบริการภาครัฐ ให้ความรู้ด้านการทำธุรกิจและประกอบอาชีพผ่านระบบออนไลน์ของชุมชน และพื้นที่ของชุมชนในการทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมโดยเน้นบริการด้านการศึกษา การเกษตร การดูแลสุขภาพการค้าขาย การบริการท่องเที่ยว สิทธิ และสวัสดิการสังคม

๒. พัฒนาศักยภาพของประชาชนในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์ รวมถึงความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และแยกแยะข้อมูลข่าวสารในสังคมดิจิทัลที่เปิดกว้างและเสรี

๒.๑ เพิ่มศักยภาพและทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์ของประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่ม ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ผ่านการอบรมโดยศูนย์ดิจิทัลชุมชน ร่วมกับหน่วยงานพันธมิตร และจัดให้มีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลขั้นพื้นฐานสำหรับคนกลุ่มต่าง ๆ

๒.๒ ส่งเสริมแนวปฏิบัติที่ดีในโลกดิจิทัล โดยบรรจุเรื่องการรู้เท่าทันสื่อที่เป็นมาตรฐานในหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ดำเนินการวัดระดับการรู้เท่าทันสื่อตามเกณฑ์ที่กำหนดให้ชัดเจน รมรณรงค์ให้เกิดความรู้ด้านการรู้เท่าทันสื่อในวงกว้าง โดยมุ่งเน้นในเรื่องความสามารถในการแยกแยะ วิเคราะห์สื่อและข้อมูลข่าวสารการใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม และการไม่ละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

๒.๓ สร้างกลไกติดตามข้อมูลข่าวสารออนไลน์ สำหรับเฝ้าระวังข้อมูลที่เป็นอันตรายต่อสังคมแบบทันสถานการณ์ (Real Time) เช่น ความเชื่อที่ผิดในเรื่องอาหารและยา สื่อลามกอนาจารเด็ก ข้อมูลเท็จและกระแสข่าวที่ทำให้สังคมตื่นตระหนก ฯลฯ เพื่อส่งต่อไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่สังคม

๓. สร้างสื่อ คลังสื่อ และแหล่งเรียนรู้ดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ที่ประชาชนเข้าถึงได้อย่างสะดวกผ่านทั้งระบบโทรคมนาคม ระบบแพร่ภาพกระจายเสียง และสื่อหลอมรวม

๓.๑ กำหนดให้หน่วยงานเจ้าของข้อมูลต่างๆ เช่น เอกสารสำคัญของราชการ ข้อมูล สถิติ ความรู้เชิงอาชีพมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสารบบบันเทิงต่างๆ เป็นต้น เร่งผลิตหรือแปลงข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้ของหน่วยงานให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล และเปิดให้ประชาชนเข้าถึง สืบค้นได้ รวมทั้งจัดให้มีกลไกที่อนุญาตให้ประชาชน หรือธุรกิจสามารถนำข้อมูลไปต่อยอดใช้ประโยชน์

๓.๒ สร้างและส่งเสริมให้เกิดแหล่งความรู้ดิจิทัลทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นแหล่งความรู้ที่น่าเชื่อถือของสังคมไทย โดยมีมาตรการ เช่น สร้างเครือข่ายผู้พัฒนาแหล่งความรู้ ให้ทุนสนับสนุนการดำเนินการจัดทำแพลตฟอร์ม รับรองความน่าเชื่อถือของข้อมูลและองค์ความรู้ บูรณาการแหล่งความรู้เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลและความรู้ได้ง่าย เป็นต้น

๓.๓ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนและภาคประชาชน ผลิตสื่อดิจิทัลที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ เช่น การผลิตสื่อผ่านกิจกรรมที่รับผิดชอบต่อสังคมโดยหน่วยงานเอกชน หรือการผลิตสื่อภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยประชาชนและชุมชน ทั้งนี้ สื่อที่ผลิตขึ้นใหม่จะต้องรองรับความหลากหลายในสังคม ทั้งด้านภาษาวัฒนธรรม สภาพร่างกาย พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ฐานะทางเศรษฐกิจ การเป็นประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

๓.๔ พัฒนาแพลตฟอร์มสำหรับรวบรวมข้อมูล องค์ความรู้ ความสามารถของบุคคล โดยเฉพาะบุคลากรวัยเกษียณ ปราชญ์ชุมชน นักวิชาการ และผู้มีจิตอาสา ให้เป็นเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์

เรียนรู้ร่วมกันและถ่ายทอดองค์ความรู้และประสบการณ์จากรุ่นสู่รุ่น จากชุมชนสู่ชุมชน นำไปสู่เศรษฐกิจและสังคมแห่งการแบ่งปัน

๔. เพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ และได้รับบริการการศึกษาที่มีมาตรฐานของนักเรียนและประชาชนแบบทุกวัย ทุกที่ ทุกเวลา ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

๔.๑ บูรณาการการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าสู่โรงเรียนในพื้นที่ห่างไกลชายขอบ เช่น โรงเรียนในพื้นที่ห่างไกลและเดินทางลำบาก โรงเรียนในพื้นที่ชายแดน หรือพื้นที่ที่มีความขัดแย้งสูง โดยการบูรณาการจะรวมถึงเทคโนโลยีพลังงานแสงอาทิตย์ เทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมและแพร่ภาพกระจายเสียงและเทคโนโลยีการศึกษาผ่านระบบอินเทอร์เน็ตที่เอื้อต่อการศึกษาและเรียนรู้ของนักเรียน ประชาชน และชุมชน

๔.๒ พัฒนาและส่งเสริมบริการการเรียนรู้ผ่านระบบเปิดสำหรับมหาชน (Massive Open Online Course: MOOC) ที่ครอบคลุมถึงหลักสูตรเสริมการศึกษาในระบบโรงเรียนประถมและมัธยม หลักสูตรด้านอาชีวศึกษา หลักสูตรในระดับมหาวิทยาลัยที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ข้ามสถาบันการศึกษาได้ หลักสูตรสำหรับอาเซียน ไปจนถึงหลักสูตรเพื่อประชาชนทั่วไปที่ต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมตลอดชีวิตตามความสนใจและการสร้างกลไกความร่วมมือหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนให้เกิดการขับเคลื่อนงานด้านนี้ในระดับชาติ

๔.๓ ผลิตสื่อและคลังสื่อสาระออนไลน์ เพื่อการศึกษาเรียนรู้ที่มีลิขสิทธิ์ถูกต้อง หรือใช้ระบบลิขสิทธิ์แบบเปิด รวมถึงการอบรมให้ครูและผู้สนใจมีทักษะด้านการผลิตสื่อออนไลน์ เพื่อให้เกิดการต่อยอดการผลิตสื่อการเรียนรู้ทั้งในระบบ และนอกระบบการศึกษา

๔.๔ ส่งเสริมการพัฒนาและบูรณาการระบบทะเบียนประวัติการศึกษาอิเล็กทรอนิกส์ที่เชื่อมต่อกันทั่วประเทศ ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงภายใต้เงื่อนไขและหลักเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ การพัฒนาตลอดชีวิต รวมทั้งเป็นข้อมูลทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

๕. เพิ่มโอกาสการได้รับบริการทางการแพทย์และสุขภาพที่ทันสมัย ทัวถึง และเท่าเทียมรองรับการเข้าสู่สังคมสูงวัยด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

๕.๑ บูรณาการระบบประวัติสุขภาพผู้ป่วยอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเชื่อมต่อกันทั่วประเทศที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและบริหารจัดการข้อมูลสุขภาพของตนได้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้ารับการรักษาและเป็นข้อมูลสำคัญประกอบการรักษากรณีฉุกเฉิน

๕.๒ บูรณาการและส่งเสริมให้เกิดการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสม ที่ครอบคลุมถึงระบบการให้บริการแพทย์ รางไกล (Telemedicine) การสร้าง พื้นที่ปรึกษาปัญหาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การเฝ้าระวังและสื่อสารเตือนภัยด้านสุขภาพและอนามัย รวมไปถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อสุขภาพในรูปแบบใหม่เพื่อสนับสนุนการมีสุขภาพ สุขภาวะที่ดี หรือลดปัญหาสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนในพื้นที่ห่างไกล กลุ่มแม่และเด็ก กลุ่มผู้สูงอายุ และผู้พิการ

๕.๓ เร่งจัดทำนโยบายและแผนการดำเนินงานการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่สังคมสูงวัย โดยบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางด้านการแพทย์ เทคโนโลยีดิจิทัล วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการพัฒนาสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล

ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล หมายถึง การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการของหน่วยงานรัฐทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคอย่างมีแบบแผนและเป็นระบบจนพัฒนาสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลโดยสมบูรณ์ โดยลักษณะของบริการภาครัฐหรือบริการสาธารณะจะอยู่ในรูปแบบดิจิทัลที่ขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชนหรือผู้ใช้บริการ ซึ่งประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงบริการได้โดยไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพ พื้นที่ และภาษา และในระยะต่อไป รัฐบาลสามารถหลอมรวมการทำงานของภาครัฐเสมือนเป็นองค์กรเดียว ภาครัฐจะแปรเปลี่ยนไปเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการสร้างบริการสาธารณะโดยเอกชนและประชาชน เรียกว่า บริการระหว่างกัน (Peer to Peer) ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล (Universal Design) ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การปกครอง/การบริหารบ้านเมืองและเสนอความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของภาครัฐได้อย่างสมบูรณ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ นี้ เป็นการมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการทำงานและการให้บริการภาครัฐ เพื่อให้เกิดการปฏิรูปกระบวนการทำงานและขั้นตอนการให้บริการ ให้มีประสิทธิภาพ ถูกต้อง รวดเร็ว อำนวยความสะดวกให้ผู้ให้บริการ สร้างบริการของภาครัฐที่มีธรรมาภิบาล และสามารถให้บริการประชาชนแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว ผ่านระบบเชื่อมโยงข้อมูลอัตโนมัติ การเปิดเผยข้อมูลของภาครัฐที่ไม่กระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลและความมั่นคงของชาติ ผ่านการจัดเก็บ รวบรวม และแลกเปลี่ยนอย่างมีมาตรฐาน ให้ความสำคัญกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์และข้อมูล รวมไปถึงการสร้างแพลตฟอร์มการให้บริการภาครัฐเพื่อให้ภาคเอกชนหรือนักพัฒนาสามารถนำข้อมูลและบริการของภาครัฐไปพัฒนาต่อยอดให้เกิดนวัตกรรมบริการ และสร้างรายได้ให้กับระบบเศรษฐกิจต่อไป

แผนงาน

๑. จัดให้มีบริการอัจฉริยะ (Smart Service) ที่ขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชนหรือผู้ใช้บริการ (Citizen Driven)

๑.๑ พัฒนาศูนย์บริการอัจฉริยะ (Smart Service) โดยแปรสภาพบริการของภาครัฐจากรูปแบบเดิมไปสู่บริการดิจิทัลที่ผู้รับบริการสามารถเลือกใช้บริการผ่านอุปกรณ์ที่หลากหลาย รวมทั้งการพัฒนาไปสู่บริการดิจิทัลในลักษณะอัตโนมัติ (Automated Public Services) ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากลและสอดคล้องกับความต้องการ โดยผู้รับบริการไม่ต้องร้องขอหรือยื่นเรื่องต่อภาครัฐ เช่น เมื่อมีเด็กเกิดใหม่ ผู้ปกครองไม่ต้องแจ้งเกิด แต่ระบบจะเชื่อมโยงข้อมูลจากโรงพยาบาลไปยังฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร และส่งหลักฐานให้ผู้ปกครองของเด็กเกิดใหม่เอง ทั้งนี้ การปรับเปลี่ยนบริการของรัฐเป็นบริการในรูปแบบดิจิทัลสามารถสร้างนวัตกรรมบริการบนบริการรูปแบบเดิม หรือสร้างบริการใหม่ได้ โดยไม่ต้องยึดติดกับขั้นตอนการให้บริการรูปแบบเดิม และเปิดโอกาสให้นักพัฒนาภาคเอกชน หรือนักพัฒนาอิสระเข้าร่วมการพัฒนาบริการดังกล่าวได้

๑.๒ พัฒนาศูนย์บริการที่อำนวยความสะดวกต่อประชาชน ภาคธุรกิจและนักท่องเที่ยว ตามวงจรชีวิตของแต่ละกลุ่ม สำหรับบริการประชาชนจะเน้นบริการที่เป็นการอำนวยความสะดวกตลอดช่วงชีวิต เช่น บริการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต ส่งเสริมและดูแลพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และบริการ

เกี่ยวกับอาชีพ (ในระยะแรกเน้นกลุ่มเกษตรกร) โดยรัฐจัดให้มีบริการที่ขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจหรือผู้ใช้บริการ ให้มีความเป็นอยู่ที่ดี และเป็นรากฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รองรับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจและสังคมในประชาคมอาเซียน และประชาคมโลก

๑.๓ พัฒนาระบบสนับสนุนการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการที่มีมาตรฐานเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขต่างๆ ในการพิจารณาอนุญาต ตลอดจนพัฒนาระบบสนับสนุนการยกเลิกการอนุญาต หรือกรณีการจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาต (ตามแนวทางของ พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘) เพื่อเป็นการลดการใช้ดุลพินิจโดยเจ้าหน้าที่รัฐ

๑.๔ สร้างความมั่นคงปลอดภัยของการให้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ เพื่อให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นในการใช้บริการ

๑.๕ เตรียมความพร้อมสำหรับการให้ประชาชนและเอกชนปรับเปลี่ยนไปเป็นผู้ให้บริการระหว่างกัน (Peer to Peer) โดยมีภาครัฐเป็นผู้อำนวยความสะดวก หรือดูแลให้เกิดความเป็นธรรม

๒. ปรับเปลี่ยนการทำงานภาครัฐด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ให้มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

๒.๑ ใช้ทรัพยากรดิจิทัลร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ลดความซ้ำซ้อนในการลงทุน ด้วยการลงทุนตามกรอบของแบบสถาปัตยกรรมองค์กร บูรณาการข้อมูลและทรัพยากรร่วมกัน

๒.๒ เชื่อมโยงการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ บูรณาการการทำงานและข้อมูล ทั้งภายในและข้ามหน่วยงาน จนเสมือนเป็นองค์กรเดียว (One Government) สำหรับการพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการบริการที่ขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชนหรือผู้ใช้บริการ (Citizen Driven) ซึ่งสามารถเข้าถึงบริการได้โดยไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพ พื้นที่ และภาษา

๒.๓ พัฒนาแพลตฟอร์มการบริหารจัดการภายในองค์กร (Back Office Platform) เพื่อรองรับการปรับเปลี่ยนกระบวนการบริหารจัดการทุกอย่างของภาครัฐให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล (Digital by Default) อย่างเป็นระบบ รวมถึงนำเอกสารอิเล็กทรอนิกส์มาใช้แทนกระดาษ เพื่อลดขั้นตอน และเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการทำงานของรัฐทั้งในส่วนการให้บริการประชาชนและการบริหารจัดการ ทั้งนี้ ระบบ Back Office ของส่วนราชการต้องรองรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้โดยสมบูรณ์

๒.๔ เตรียมความพร้อมสำหรับการเพิ่มขึ้นของข้อมูลจำนวนมหาศาลในระบบ ทั้งด้านการจัดเก็บและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีมาวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อเพิ่มมูลค่าของข้อมูลตลอดจนจัดให้มีมาตรการจัดการความปลอดภัยไซเบอร์และความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูล

๒.๕ ยกระดับความรู้และทักษะบุคลากรภาครัฐ เพื่อสอดคล้องกับการทำงานในรูปแบบรัฐบาลดิจิทัลโดยบุคลากรภาครัฐสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการทำงาน จนสามารถปรับเปลี่ยนตนเองจากผู้ใช้งาน (User) เป็นผู้ที่มีความสามารถในการพัฒนานวัตกรรม เพื่อปรับเปลี่ยนตนเองไปทำงานที่มีคุณค่าสูงขึ้น (High Value Job) หรือเป็นผู้ประกอบการที่พัฒนาหรือใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างธุรกิจได้

๓. สนับสนุนให้มีการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ (Open Data) และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการทำงานของรัฐ (Open Government) เพื่อนำไปสู่การเป็นดิจิทัลไทยแลนด์

๓.๑ ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เปิดเผย จัดเก็บ แลกเปลี่ยน และบูรณาการข้อมูล ตามมาตรฐาน Open Data เพื่อนำมาซึ่งการพัฒนาสินค้าและบริการรูปแบบใหม่เชิงนวัตกรรมสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและคุณค่าให้กับสังคมจากข้อมูลเปิดภาครัฐ

๓.๒ พัฒนาฐานข้อมูล รวมถึงชุดข้อมูลด้านต่างๆ ซึ่งเชื่อมโยงข้อมูลจากทุกหน่วยงานภาครัฐโดยไม่ยึดติดความเป็นเจ้าของ และเปิดเผยต่อสาธารณะ เพื่อให้เกิดการพัฒนาบริการ และสร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น ทะเบียนข้อมูลประชาชน ที่เก็บรวบรวมข้อมูลบุคคลตั้งแต่เกิดจนตาย สำหรับการวางแผนพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต ข้อมูลทะเบียนประวัติการศึกษา ข้อมูลสุขภาพที่จะพัฒนาสู่บริการสุขภาพดีถ้วนหน้า (Universal Healthcare) รวมไปถึงทะเบียนข้อมูลเกษตร ข้อมูลคดี เป็นต้น

๓.๓ เชื่อมโยงการบริหารจัดการ กระบวนการพัฒนาและให้บริการของภาครัฐ ให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดนโยบายและเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการการตัดสินใจที่เกิดจากการหลอมรวมทางสังคม รวมทั้งเกิดการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ นำไปสู่ความโปร่งใสและลดปัญหาการทุจริต (Corruption)

๔. พัฒนาแพลตฟอร์มบริการพื้นฐานภาครัฐ (Government Service Platform) เพื่อรองรับการพัฒนาแอปพลิเคชันหรือบริการรูปแบบใหม่ที่เป็นบริการพื้นฐานของทุกหน่วยงานภาครัฐ

๔.๑ ส่งเสริมให้บูรณาการข้อมูลและบริการระหว่างหน่วยงานของภาครัฐ เช่น แบบฟอร์มกลาง (Single Form) เพื่อให้เกิดความสะดวกในการติดต่อ หรือทำธุรกรรม และสนับสนุนให้ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยในการบูรณาการข้อมูลไม่จำเป็นต้องยึดติดกับกระบวนการทำงานรูปแบบเดิม หรือไม่จำเป็นต้องบูรณาการข้อมูลภายใต้รูปแบบและมาตรฐานเดียวกัน แต่สามารถสร้างนวัตกรรมเพื่อให้เกิดการบูรณาการข้อมูลได้

๔.๒ ส่งเสริมให้เกิดแพลตฟอร์มบริการพื้นฐาน (Common Platform) เพื่อสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาต่อยอดบริการ การเชื่อมโยงระบบงานและการใช้งานในวงกว้าง นำไปสู่ความร่วมมือและการแบ่งปันในรูปแบบใหม่ รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาแพลตฟอร์มบริการพื้นฐาน ซึ่งเป็นบริการร่วมพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับทุกหน่วยงานภาครัฐ และภาคธุรกิจในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำธุรกรรมและการให้บริการ ที่เป็นบริการพื้นฐานของทุกหน่วยงานภาครัฐ เช่น การบริหารจัดการพลังงานของพื้นที่อย่างชาญฉลาด การตรวจวัดสิ่งแวดล้อมเพื่อการเฝ้าระวังภัย บริการตัวร่วม บริการใบรับรองอิเล็กทรอนิกส์บริการยืนยันตัวตน บริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ บริการโลจิสติกส์ และบริการแปลภาษาให้สะดวกรวดเร็ว และมีความปลอดภัยในการใช้งานและให้บริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

การพัฒนากำลังคนดิจิทัล หมายถึง การสร้างและพัฒนาบุคลากรผู้ทำงานให้มีความสามารถในการสร้างสรรค์และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชาญฉลาดในการประกอบอาชีพ รวมถึงการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ทั้งที่ประกอบอาชีพในสาขาเทคโนโลยีดิจิทัลโดยตรงและทุก

สาขาอาชีพ ให้มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญตามระดับมาตรฐานสากล เพื่อสร้างให้เกิดการจ้างงานที่มีคุณค่าสูงรองรับการพัฒนาประเทศในยุคเศรษฐกิจและสังคมที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ นี้ มุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนดิจิทัล (Digital Workforce) ขึ้นมารองรับการทำงานในระบบเศรษฐกิจดิจิทัล โดยเน้นทั้งกลุ่มคนทำงานที่จะเป็นกำลังสำคัญในการสร้างผลิภาพการผลิต (Productivity) ในระบบเศรษฐกิจ และกลุ่มคนที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านดิจิทัล อย่างไรก็ตามการเตรียมความพร้อมให้ประชาชนทั่วไปก็เป็นอีกเรื่องที่สำคัญอย่างทัดเทียมกัน

แผนงาน

๑. พัฒนาศักยภาพด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่บุคลากรในตลาดแรงงาน ทั้งบุคลากรภาครัฐและเอกชนทุกสาขาอาชีพ ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพการทำงาน และวัยเกษียณให้มีความสามารถสร้างสรรค์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชาญฉลาดในการประกอบอาชีพหรือสร้างรายได้รูปแบบใหม่ นำไปสู่การสร้างคุณค่าสินค้าและบริการได้เท่าทันความต้องการของผู้รับประโยชน์

๑.๑ พัฒนาความรู้ ทักษะ และองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลสมัยใหม่ที่สุดสอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมหรือระบบเศรษฐกิจ ด้วยการส่งเสริมให้มีการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลผ่านการเรียนรู้ในระบบเปิดสำหรับมหาชน (MOOC) ตามความต้องการที่หลากหลายทั้งบุคลากรวัยทำงาน สถานประกอบการ หรือผู้ที่สนใจทั่วไปได้ใช้ประโยชน์

๑.๒ พัฒนาทักษะในลักษณะของสหวิทยาการ (Interdisciplinary) เช่น ทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะด้านการคิดคำนวณอย่างเป็นระบบ (Computational Thinking) ทักษะด้านการออกแบบกระบวนการทางธุรกิจ (Design Process Thinking) ทักษะทางด้านนวัตกรรมบริการ และทักษะการเป็นผู้ประกอบการเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Entrepreneurship) นำไปสู่การสร้างธุรกิจใหม่บนพื้นฐานของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและสร้างการจ้างงานที่มีคุณค่าสูง

๑.๓ จัดให้มีศูนย์ถ่ายทอดองค์ความรู้ทางด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล เน้นการเรียนรู้และปฏิบัติเพื่อเพิ่มทักษะรูปแบบใหม่ในลักษณะบูรณาการเรียนการสอนร่วมกันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคการศึกษา อาทิ การส่งเสริมให้มีการฝึกงาน (On the Job Training) ที่เป็นการปฏิบัติงานจริงกับภาคธุรกิจเอกชนในหลักสูตรการศึกษาที่เป็นที่ต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลแห่งอนาคต

๑.๔ พัฒนาศักยภาพที่เกี่ยวข้องกับการบัญญัติและบังคับใช้กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ให้มีความรอบรู้ และเท่าทันต่อเทคโนโลยีดิจิทัลสมัยใหม่ เช่น บุคลากรวิชาชีพด้านนิติศาสตร์มีความเข้าใจและเชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการยุติธรรม

๑.๕ พัฒนาทักษะและทัศนคติของบุคลากรภาครัฐให้สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างรอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เพื่อนำไปสู่การเป็นองค์กรที่ทันสมัย สามารถให้บริการได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

๒. ส่งเสริมการพัฒนาทักษะ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่รองรับเทคโนโลยีใหม่ในอนาคต ให้กับบุคลากรในสายวิชาชีพด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ปฏิบัติงานในภาครัฐและเอกชน

๒.๑ อำนวยความสะดวกในการเข้ามาทำงานของบุคลากรจากต่างประเทศที่มีทักษะเป็นที่ต้องการตลอดจนสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและผ่อนปรนกฎระเบียบเรื่องการอนุญาตทำงานให้กับ บุคลากรต่างชาติที่ต้องการเข้ามาทำงานในประเทศไทย และใช้ประโยชน์จากการเปิดเสรีทางการค้า การเคลื่อนย้ายบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญระดับสูงจากประเทศในกลุ่มอาเซียน และกลุ่มประเทศพันธมิตรทั่วโลก

๒.๒ เพิ่มปริมาณและคุณภาพของบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านดิจิทัล (Digital Specialists) ในสาขาที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้มข้น (High-Tech Sector) ให้มีความรู้และทักษะในระดับ มาตรฐานสากล โดยสนับสนุนสถาบันการศึกษาทั้งในและนอกระบบให้เพิ่มหลักสูตรในสาขาที่ขาดแคลน เช่น ด้านการประมวลผลข้อมูลขนาดใหญ่ ด้านระบบอัตโนมัติ ด้านการออกแบบสถาปัตยกรรมซอฟต์แวร์ขั้นสูง และ วิทยาการบริการด้านความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศ ตลอดจนปรับปรุงระบบการเรียนการสอนด้าน เทคโนโลยีดิจิทัลในทุกระดับการศึกษา ให้มุ่งเน้นทักษะการปฏิบัติงานจริงควบคู่กับทฤษฎี

๒.๓ สร้างเครือข่ายความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านทั้งในประเทศและภูมิภาคอาเซียน โดยเน้น การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางวิชาการและทักษะใหม่ๆ ระหว่างองค์กรและบุคลากรทั้งภายในประเทศและ ระหว่างประเทศ โดยให้มีความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญ กระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ ความรู้ รวมถึงการทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกัน

๒.๔ จัดทำแผนพัฒนากำลังคนทางด้านดิจิทัลที่รองรับการปรับโครงสร้างการพัฒนา กำลังคนทางด้านดิจิทัลของประเทศในทุกระดับทั้งภาคการศึกษา ภาครัฐ และภาคธุรกิจ ที่เหมาะสมและ สอดคล้องต่อทิศทางการเปลี่ยนแปลงความต้องการการจ้างงาน ลักษณะการจ้างงาน อัตราค่าจ้าง และค่านิยม ของการทำงานทางด้านดิจิทัลในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในภาคการศึกษา ให้ครอบคลุมถึงแนวคิดการให้ การศึกษาด้านทักษะการคิดคำนวณอย่างเป็นระบบ (Computational Thinking) การเขียนโปรแกรม (Coding) ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมของเด็กไทยในระยะยาวไปสู่อนาคต

๓. พัฒนาผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ

๓.๑ พัฒนาผู้บริหารระดับสูงของรัฐ (CEO) ให้มีความเข้าใจและสามารถวางแผน ยุทธศาสตร์การนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปพัฒนาภารกิจขององค์กร ที่สอดคล้องกับสถาปัตยกรรมองค์กรของ หน่วยงานตลอดจนสามารถสร้างคุณค่าจากข้อมูลขององค์กรและเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะ

๓.๒ สร้างเครือข่ายผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและผู้บริหารด้านข้อมูลดิจิทัลระดับสูง ของรัฐเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์ และติดตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัล ใหม่ ๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กร รวมถึงแนวคิดในการบริหารจัดการสารสนเทศยุคใหม่ เพื่อนำไปสู่การบูร ณาการการทำงานระหว่างหน่วยงาน พัฒนางค์กรให้ทันสมัย สร้างสรรค์บริการตอบสนองความต้องการของ ผู้รับประโยชน์ได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และประหยัดงบประมาณ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

การสร้าง ความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง มาตรฐาน กฎหมาย กฎระเบียบ และกติกา ที่มีประสิทธิภาพทันสมัยและสอดคล้องกับหลักเกณฑ์สากลที่เป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศ ตลอดจนการสร้าง ความมั่นคงปลอดภัย การสร้างความเชื่อมั่น และการคุ้มครองสิทธิให้แก่ผู้ใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในทุกภาคส่วน เพื่อก่อให้เกิดการอำนวยความสะดวก ลดอุปสรรค เพิ่มประสิทธิภาพในการประกอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องต่างๆ พร้อมทั้งสร้างแนวทางขับเคลื่อนอย่างบูรณาการ เพื่อรองรับการเติบโตของเทคโนโลยีดิจิทัลในอนาคต

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ นี้ มุ่งเน้นการสร้าง ความมั่นคงปลอดภัย และความเชื่อมั่นในการทำธุรกรรมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลให้กับผู้ประกอบการ ผู้ทำงาน และผู้ใช้บริการ ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ช่วยขับเคลื่อนประเทศสู่ยุคเศรษฐกิจดิจิทัล และเป็นบทบาทหน้าที่หลักของภาครัฐในการอำนวยความสะดวกให้กับทุกภาคส่วน โดยภารกิจสำคัญยิ่งยวดของยุทธศาสตร์นี้ จะครอบคลุมเรื่องมาตรฐาน (Standard) การคุ้มครองความเป็นส่วนตัวและข้อมูลส่วนบุคคล (Privacy) การรักษาความมั่นคงปลอดภัย (Cybersecurity)

แผนงาน

๑. จัดให้มีระบบนิเวศที่เหมาะสมต่อการดำเนินธุรกิจและการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยสร้างความมั่นคงปลอดภัยในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลด้วยการกำหนดมาตรฐาน กฎ ระเบียบ และกติกา ให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้า และการใช้ประโยชน์ในภาคเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งภาครัฐจะเป็นผู้เริ่มต้นในการลดอุปสรรคในการดำเนินการต่างๆ

๑.๑ จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินธุรกิจดิจิทัลที่เหมาะสม ที่ทำให้ผู้ใช้งานมีความมั่นใจ ซึ่งประกอบด้วย ระบบเชื่อมโยงมาตรฐานสินค้าที่เป็นสากล การจัดเก็บฐานข้อมูลกลางสินค้า (Trusted Source Data Pool) ระบบการชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์ (e-Payment) การสาธารณสุขอิเล็กทรอนิกส์ (e-Health) การค้าสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ (e-Trade) ที่เชื่อมโยงกันได้ การดำเนินการมาตรฐานข้อความที่เกี่ยวกับการค้า เช่น e-Invoice ของภาคธุรกิจที่สามารถใช้เป็นหลักฐานทางกฎหมายได้ การกำหนดกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์และนำ Internet of Things (IoT) มาใช้ในภาคอุตสาหกรรมและการผลิต (Industrial Internet) ๑๑๑๐ เป็นต้น เพื่อสนับสนุนการทำธุรกรรมที่เชื่อมโยงกันทั้งในประเทศและต่างประเทศให้มีมาตรฐานใช้งานร่วมกันที่ได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง

๑.๒ ปรับแก้กฎหมาย ให้ภาครัฐและภาคเอกชนยอมรับการใช้เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ โดยไม่ต้องยื่นแบบฟอร์มกระดาษในการทำธุรกรรมต่างๆ ตลอดจนสามารถใช้เป็นหลักฐานทางกฎหมายได้

๑.๓ ลดขั้นตอน ลดจำนวนใบอนุญาต ลดจำนวนเอกสาร และลดระยะเวลาในการดำเนินงานทางธุรกรรมทั้งภาครัฐและเอกชน

๑.๔ สร้างกลไกและแรงจูงใจในการกำกับดูแลตนเองในกลุ่มผู้ประกอบการ และการมีกระบวนการติดตามและประเมินระดับความสามารถในการดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง

๑.๕ กำหนดมาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางเทคนิคเพื่อการปฏิบัติงานร่วมกัน (Interoperability Standard) ในการเชื่อมโยง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และใช้ประโยชน์จากข้อมูล เช่น การ

กำหนดรายการข้อมูลและโครงสร้างข้อมูลเพื่อการแลกเปลี่ยน กฎกติกาการตั้งชื่อรายการข้อมูล กฎกติกาการออกแบบโครงสร้างเอกสาร มาตรฐานกลางเชื่อมโยงข้อมูลการค้า การชำระเงินภาษี เป็นต้น

๒. ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลให้มีความทันสมัย สอดคล้องต่อพลวัตของเทคโนโลยีดิจิทัลและบริบทของสังคม

๒.๑ มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ทันต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลและสอดคล้องกับมาตรฐานสากลซึ่งสามารถสนับสนุนการใช้งานและใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศและข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจในการทำนวัตกรรม เป็นต้น

๒.๒ เร่งปรับปรุงกลไกการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่รองรับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัล และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ แนวปฏิบัติสากล และสร้างแรงจูงใจให้เกิดการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาที่สร้างสรรค์โดยคนไทย รวมถึงการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ถูกกฎหมาย

๒.๓ ให้ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการยกร่างพัฒนาตรวจสอบ และทบทวนกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งเป็นการเริ่มต้นของการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนกับรัฐบาลในเรื่องการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะที่มีผลกระทบต่อประชาชน (e-Participation)

๒.๔ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการนำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแปลงสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีการวัดผล ตรวจสอบ ติดตามและประเมินความเหมาะสมเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง รวมถึงจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์

๓. สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการทำธุรกรรมออนไลน์

๓.๑ สร้างความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับภาคธุรกิจและประชาชนในการสื่อสาร และการทำธุรกรรมออนไลน์ เช่น จัดให้มีระบบการชำระเงินที่ตรงตามความต้องการมีประสิทธิภาพและความมั่นคงปลอดภัย เป็นต้น

๓.๒ กำหนดมาตรการและแนวปฏิบัติสำหรับผู้ให้บริการทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้รับบริการ เช่น แนวปฏิบัติในการใช้งาน Mobile Commerce หรือ Smart Phone แนวปฏิบัติในการใช้งาน Social Media เป็นต้น เพื่อรองรับการเติบโตของการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในอนาคต

๓.๓ การกำหนดมาตรการการเฝ้าระวังและรับมือภัยคุกคามไซเบอร์ที่เหมาะสมและสอดคล้องตามมาตรฐานสากล โดยเฉพาะการปกป้องโครงสร้างพื้นฐานที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งยวด (Critical Infrastructure) เช่น โครงสร้างพื้นฐานทางไฟฟ้า โครงสร้างพื้นฐานทางการเงิน เพื่อให้มีความมั่นคงปลอดภัยเพียงพอต่อการค้าและการลงทุน การสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนข้อมูลภัยคุกคามไซเบอร์ พร้อมกำหนดหน่วยงานรับแจ้งเหตุ และสร้างกลไกการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดที่มีผลต่อระบบความมั่นคงปลอดภัยดิจิทัล ทั้งนี้ การส่งเสริมให้เกิดความตระหนักและรู้เท่าทันภัยคุกคามทางไซเบอร์เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

๓.๔ สร้างระบบและกลไกการคุ้มครองผู้บริโภคที่ใช้ธุรกรรมออนไลน์ เช่น ส่งเสริมและผลักดันให้หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องมีความพร้อมและความเข้มแข็ง สามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงกระบวนการในการระงับข้อพิพาทออนไลน์และการเน้นให้ภาคธุรกิจสามารถดูแลและกำกับตนเองได้อย่างมีธรรมาภิบาล โปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นไปตามมาตรฐานที่ได้รับการรับรองโดยภาครัฐ (Self-Regulation) ทั้งนี้ ในบางสถานการณ์ ภาครัฐอาจร่วมกำกับดูแล (Co-Regulation) ตามความเหมาะสม เพื่อให้ระบบการควบคุมกำกับดูแลมีประสิทธิภาพ

สรุปประเด็นแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของ ประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ จัดทำขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่มุ่งเน้นการบริหารงานและการจัดทำบริการสาธารณะในรูปแบบและช่องทางดิจิทัล ด้วยการบริหารจัดการและการบูรณาการข้อมูลภาครัฐเพื่อให้การทำงานที่มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกันอย่างมั่นคงปลอดภัยและมีธรรมาภิบาล อันจะก่อให้เกิดการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและความสะดวกในการเข้าถึงบริการของประชาชนและภาคเอกชน พร้อมทั้งเปิดเผยข้อมูลภาครัฐต่อสาธารณชนเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562

พระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565

นอกจากนี้ การปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้สามารถดำเนินงานในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปสู่เป้าหมายอนาคตของประเทศที่พึงประสงค์ได้ในระยะยาวนั้น รัฐบาลได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ให้เป็นกรอบและแนวทางในการพัฒนาประเทศเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในระยะยาว พร้อมทั้งได้กำหนดแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนปฏิรูปประเทศ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาในระยะกลางและระยะสั้น นอกจากนี้ รัฐบาลได้มีการจัดทำแผนดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อรองรับการพัฒนาและเติบโตของเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล โดยที่การพัฒนารัฐบาลดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ดังนั้น แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลจึงมีความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติดคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ได้แก่

- แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐
- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐
- แผนปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง)
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
- (ร่าง) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
- นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

ในการดำเนินการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ตามแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบแผน นโยบาย และแนวทางการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศชั้นนำ เช่น เอสโตเนีย สหราชอาณาจักร สิงคโปร์ เป็นต้น ซึ่งสามารถสรุปการพัฒนาที่สำคัญได้ดังต่อไปนี้

- ๑) การพัฒนาบริการหรือแพลตฟอร์มดิจิทัลภาครัฐที่ยึดหลักประชาชนเป็นศูนย์กลาง
- ๒) การเชื่อมโยงและการบูรณาการข้อมูลระหว่างภาครัฐ

- ๓) การพัฒนาระบบยืนยันตัวตนกลาง (Digital ID)
- ๔) การพัฒนาแพลตฟอร์มกลางสำหรับบริการร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐ
- ๕) การสร้างชุดเทคโนโลยีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ
- ๖) การเปิดเผยข้อมูลและการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ๗) การเสริมสร้างความแข็งแกร่งด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์
- ๘) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสมัยใหม่เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาทักษะทางดิจิทัล
- ๙) การเป็น Agile Government
- ๑๐) การพัฒนาด้านเทคโนโลยี องค์กร และกฎหมายที่เกี่ยวข้องในด้านข้อมูล

ทั้งนี้ ในการขับเคลื่อนหน่วยงานภาครัฐให้เกิดการนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานภาครัฐและบริการสาธารณะ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องมีการบูรณาการการทำงานแบบข้ามสายงาน ที่จะช่วยให้เกิดเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่จะขับเคลื่อนให้เกิดรัฐบาลดิจิทัลได้อย่างแท้จริง สพร. จึงได้จัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีดิจิทัลภาครัฐ (Digital Government Technology and Innovation Center: DGTi) เพื่อให้เป็นศูนย์กลางนวัตกรรมภาครัฐไทยแบบครบวงจร

นอกจากนี้ ภายใต้การดำเนินการตามแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฉบับที่ผ่านมา ได้มีการดำเนินโครงการต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรม ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

๑) Citizen Portal การพัฒนาพอร์ทัลกลางสำหรับประชาชนเป็นที่รวบรวมข้อมูลและงานบริการต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

๒) Biz Portal ศูนย์กลางบริการภาครัฐเพื่อภาคธุรกิจ เป็นศูนย์กลางข้อมูลให้ธุรกิจติดต่อราชการแบบเบ็ดเสร็จ ครบวงจร ณ จุดเดียวผ่านเว็บไซต์ bizportal.go.th

๓) โครงการหนึ่งรหัส หนึ่งผู้ประกอบการ (One Identification : ID One SMEs) เป็นโครงการนำร่องพัฒนาระบบให้บริการแก่ผู้ประกอบการผ่านหมายเลข ID เพียงรหัสเดียว เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ ผู้ประกอบการ SMEs

๔) E-Workforce Ecosystem แพลตฟอร์มอัจฉริยะที่เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานด้านการพัฒนากำลังคน

๕) Digital Transcript โครงการจัดทำเอกสารสำคัญทางการศึกษาในรูปแบบดิจิทัล ที่มีความปลอดภัยและน่าเชื่อถือ มีการลงนามด้วยลายมือชื่อดิจิทัล (Digital Signature)

๖) ThailandPlus แอปพลิเคชันสำหรับนักท่องเที่ยวหรือชาวต่างชาติ

๗) ระบบ Health Link ระบบแลกเปลี่ยนประวัติการรักษาผู้ป่วยประวัติข้ามโรงพยาบาล

๘) ระบบฐานข้อมูลการเกษตร ซึ่งเป็นฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงทะเบียนเกษตรกรของหน่วยงานรับขึ้นทะเบียนต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน

๙) Law Portal การพัฒนาระบบกลางด้านกฎหมาย เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลด้านกฎหมายของประเทศ

- ๑) เพื่อพัฒนาบริการดิจิทัลสาธารณะของรัฐที่มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ สามารถอำนวยความสะดวกในการให้บริการและเป็นที่ยอมรับของประชาชน

๒) เพื่อเป็นแนวทางสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการยกระดับการบริหารจัดการและการดำเนินงานภาครัฐให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัว มีการบูรณาการแบบไร้รอยต่อ เปิดเผยโปร่งใสตรวจสอบได้ และสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๓) เพื่อเป็นกรอบทิศทางให้หน่วยงานภาครัฐจัดทำแผนการดำเนินงานที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ และสร้างความต่อเนื่องในการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย

เป้าหมาย และตัวชี้วัดความสำเร็จ

เป้าหมาย

- ภาครัฐที่ปรับตัวทันการณ์
- ให้บริการที่ตอบสนองประชาชน และลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการ
- เพิ่มความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันของภาครัฐกิจ
- โปร่งใส เปิดเผยข้อมูล ประชาชนเชื่อถือและมีส่วนร่วม

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการใช้บริการออนไลน์ภาครัฐ
- อันดับดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (EGDI) ของไทย

ค่าเป้าหมาย

- ภายในปี ๒๕๗๐ ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการใช้บริการออนไลน์ภาครัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕
- ภายในปี ๒๕๗๐ อันดับดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (EGDI) ของไทย ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๔๐ ของโลก

ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย

ภายใต้แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ ๔ ยุทธศาสตร์ โดยในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับการเปลี่ยนผ่านดิจิทัลภาครัฐ เพื่อการบริหารงานที่ยืดหยุ่น คล่องตัว และขยายสู่หน่วยงานภาครัฐระดับท้องถิ่น

เป้าหมาย

- ภาครัฐดำเนินการจัดทำข้อมูลตามกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ
- ภาครัฐดำเนินการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน ผ่านศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลาง
- ภาครัฐมีกระบวนการทำงานที่เป็นดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ
- มีชุดเทคโนโลยีและบริการกลางที่มีมาตรฐาน สำหรับการให้บริการของรัฐ
- บุคลากรรัฐได้รับการอบรมและมีทักษะด้านดิจิทัลอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. ภายในปี ๒๕๗๐ ร้อยละของหน่วยงานรัฐที่จัดทำข้อมูลตามกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๒. ภายในปี ๒๕๗๐ ร้อยละความสำเร็จของการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลในด้านสำคัญ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๓. ภายในปี ๒๕๗๐ ร้อยละของหน่วยงานที่ดำเนินการตามวิธีปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๔. ภายในปี ๒๕๗๐ ร้อยละความสำเร็จของระบบกลางหรือแอปพลิเคชันสนับสนุนกลาง (Shared Application Enabling Services) คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๕. ภายในปี ๒๕๗๐ ร้อยละของบุคลากรภาครัฐด้านไอทีหรือปฏิบัติงานด้านดิจิทัลของทุกหน่วยงาน มีความรู้ และทักษะดิจิทัลรองรับการเปลี่ยนผ่านองค์กรสู่รัฐบาลดิจิทัล ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาบริการที่สะดวกและเข้าถึงง่าย

เป้าหมาย

๑. ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วในการใช้บริการต่างๆ ของหน่วยงานภาครัฐ ได้อย่างครบถ้วน ณ จุดเดียว (One-Stop Service)

๒. ประชาชนทุกกลุ่มทั่วประเทศสามารถเข้าถึงและใช้บริการดิจิทัลภาครัฐได้

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. ภายในปี ๒๕๗๐ ระดับความสำเร็จในการพัฒนาแพลตฟอร์มบริการประชาชนแบบเบ็ดเสร็จ ในด้านสำคัญ ๒๐ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๒. ภายในปี ๒๕๗๐ สัดส่วนบริการของรัฐสำหรับประชาชนสามารถให้บริการแบบออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ ๙๐

๓. ภายในปี ๒๕๗๐ ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการใช้บริการออนไลน์ภาครัฐใน ด้านที่สำคัญไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างมูลค่าเพิ่มและอำนวยความสะดวกแก่ภาคธุรกิจ

เป้าหมาย

๑. ผู้ประกอบการได้รับความสะดวกรวดเร็วในการใช้บริการดิจิทัลของภาครัฐ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. ภายในปี ๒๕๗๐ ระดับความสำเร็จในการพัฒนาแพลตฟอร์มบริการภาคธุรกิจแบบเบ็ดเสร็จ ในด้านสำคัญ ๒๑ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๒. ภายในปี ๒๕๗๐ สัดส่วนบริการของรัฐสำหรับภาคธุรกิจสามารถให้บริการแบบออนไลน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

๓. ภายในปี ๒๕๗๐ ระดับความพึงพอใจของภาคธุรกิจต่อการใช้บริการออนไลน์ภาครัฐ ในด้านสำคัญ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐ

เป้าหมาย

๑. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานภาครัฐ ที่มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ผ่านช่องทางที่หลากหลาย

๒. การเปิดเผยข้อมูลแก่สาธารณะโดยประชาชนไม่ต้องร้องขอ และประชาชนสามารถนำไปใช้ประโยชน์และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. ภายในปี ๒๕๖๘ ร้อยละความสำเร็จของการเชื่อมโยงข้อมูลในระบบหลักด้านการบริหารจัดการงบประมาณคิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๒. ภายในปี ๒๕๖๘ ร้อยละความสำเร็จของการจัดให้มีช่องทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านสำคัญ ๒๒ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๓. ภายในปี ๒๕๖๙ ร้อยละความสำเร็จในการพัฒนาแพลตฟอร์มกลางที่บูรณาการข้อร้องเรียน ร้องทุกข์ของประชาชน เพื่อการบริหารจัดการ ติดตาม และแจ้งผลอย่างเป็นระบบ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๔. ภายในปี ๒๕๗๐ ร้อยละของหน่วยงานรัฐที่มีการให้บริการข้อมูลเปิดภาครัฐบนศูนย์กลางข้อมูลเปิดภาครัฐในรูปแบบที่ถูกต้องตามมาตรฐานข้อมูลเปิดภาครัฐ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๕. ภายในปี ๒๕๗๐ จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่มีการนำข้อมูลเปิดภาครัฐที่ได้รับการเปิดเผยผ่านศูนย์กลางข้อมูลเปิดภาครัฐได้รับการนำไปวิเคราะห์เพื่อพัฒนานวัตกรรมและบริการ โดยภาคเอกชน หรือประชาชน อย่างน้อย ๑๐ กิจกรรม/โครงการ

สรุปประเด็นแผนยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)

ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) มุ่งในการแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมีแนวทางไปสู่เป้าหมาย คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

วิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน”

เกษตรกรรมมั่นคง

๑. พัฒนานองค์ความรู้ให้แก่ เกษตรกรสู่ความเป็น Smart Farmer เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต พัฒนาเกษตรกรรายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๒. ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรและเชื่อมโยงเครือข่าย สถาบันเกษตรกรสู่ Smart Group และ Smart Enterprise สร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบันเกษตรกรทั้งในด้านการผลิต การแปรรูป การตลาด และการบริหารจัดการ

ภาคการเกษตรมั่งคั่ง

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนภาคการเกษตรในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน โดยขับเคลื่อนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม ตลอดโซ่อุปทานสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร รวมทั้งขยายบทบาทสู่ภาคบริการ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร มุ่งสู่ เกษตรสมัยใหม่ ๔.๐ ภายใต้ Thailand ๔.๐

๒. พัฒนาระบบสารสนเทศทางการเกษตรที่ทันสมัย ให้เกษตรกร องค์กรเกษตรกร ภาคเอกชน รวมทั้งภาครัฐ นำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึง

๓. ส่งเสริมการทำ เกษตรกรรมยั่งยืน อาทิ เกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน

๔. สร้างทุนทางปัญญาให้แก่บุคลากรและนักวิจัยภาครัฐให้เป็น Smart Officer และ Smart Researcher ตลอดจนเชื่อมโยงและบูรณาการการทำงานของหน่วยงานทุกภาคส่วนโดยใช้กลไกประชารัฐ

ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน

๑. บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับ SDGs และส่งเสริมการทำ เกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติ ควบคู่ไปกับการทำการเกษตร

๒. บริหารจัดการน้ำครบวงจร เพิ่มพื้นที่ชลประทานให้เต็มศักยภาพ ส่งเสริมการใช้น้ำทางการเกษตรอย่างคุ้มค่า รวมทั้งการปรับปรุงบำรุงดินให้มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสำหรับการทำการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

๑. สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise

๒. เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นใจในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม

๓. บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรและเทคโนโลยีเพื่อทดแทนแรงงานอย่างเป็นระบบรองรับ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร

๑. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้าสู่มาตรฐานระดับสากล โดยใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและความรู้แบบองค์รวม

๒. ส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทานสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและมูลค่าสูง มุ่งสู่การเป็นฟาร์มอัจฉริยะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๑. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนเกษตร ๔.๐ ภายใต้ Thailand ๔.๐

๒. บริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตร ให้เกษตรกรเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึง

๓. พัฒนางานวิจัยและสารสนเทศให้ไปสู่เชิงพาณิชย์ ประชาสัมพันธ์และเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลในระดับโลก

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๑. บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืนที่สอดคล้องกับ SDGs (Sustainable Development Goals)

๒. ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้มีความสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๑. พัฒนาบุคลากรและนักวิจัย ให้เป็น Smart officers และ Smart researchers

๒. เชื่อมโยงและบูรณาการการทำงานของ หน่วยงานทุกภาคส่วนโดยกลไกภาครัฐ และปรับระบบบริหารงานให้ทันสมัย

๓. ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตรเพื่อรองรับบริบทการเปลี่ยนแปลง

นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ดร.เฉลิมชัย ศรีอ่อน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กำหนดนโยบายในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่จะขับเคลื่อนการดำเนินงานด้วย ๕ ยุทธศาสตร์และ ๑๕ แนวทางนโยบายหลัก เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ของเกษตรกรไทยและประเทศชาติ ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์ตลาดนำการผลิตเป็นยุทธศาสตร์หลักเพื่อปฏิรูปภาคเกษตรทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์ (แพลตฟอร์มรายสินค้าเพื่อรองรับ New Normal) ตลาดออฟไลน์ Modern Trade รถมอบาย

ตลาดสด คาราวานสินค้า เกษตรพันธสัญญา และเคาน์เตอร์เทรด จัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขาย เพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจ

๒. ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีเกษตร ๔.๐ เพื่อการบริหารราชการแผ่นดินการบริการประชาชน และการพัฒนาภาคเกษตรกรรมโดยการใช้เทคโนโลยีตลอดห่วงโซ่อุปทานและมูลค่า (Supply-Value Chain) ตั้งแต่การผลิตการแปรรูปจนถึงการตลาด

๓. ยุทธศาสตร์ “๓’s” (Safety - Security - Sustainability - เกษตรปลอดภัย เกษตรมั่นคง และเกษตรยั่งยืน)

๔. ยุทธศาสตร์การบริหารเชิงรุกแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วนโดยเฉพาะโมเดล “เกษตร - พาณิชย์ทันสมัย”

๕. ยุทธศาสตร์เกษตรกรรมยั่งยืนตามแนวทางศาสตร์พระราชา

โดยมีแนวทางนโยบาย ๑๕ ด้าน

๑. นโยบาย “ตลาดนำการผลิต” เป็นนโยบายหลักโดยเพิ่มช่องทางตลาดให้หลากหลาย ทั้งในรูปแบบ ตลาดออนไลน์ (แพลตฟอร์มรายสินค้าเพื่อรองรับ New Normal) ตลาดออฟไลน์ โมเดิร์นเทรด (Modern Trade) รถมอบาย ตลาดสด ตลาดชุมชน คาราวานสินค้า เกษตรพันธสัญญา และเคาน์เตอร์เทรด จัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขาย เพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจ โดยร่วมมืออย่างเข้มข้นกับกระทรวงพาณิชย์ ภายใต้โมเดล “เกษตร - พาณิชย์ทันสมัย”

๒. การสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบันเกษตรกรและเศรษฐกิจฐานราก โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถเชื่อมโยง เครือข่ายเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้มีอำนาจต่อรอง ในการซื้อขายผลผลิต ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรชุมชน เชื่อมโยงกับตลาดชุมชน/ตลาดเกษตรกร ตลาดสีเขียว (Green Market) และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร สร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนภายในชุมชน รวมทั้งพัฒนาศักยภาพให้มีความรู้ สามารถช่วยเหลือสมาชิกเกษตรกร เอื้อให้เกิดการพัฒนาในพื้นที่ ทั้งสังคม ชุมชน วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๓. การส่งเสริมสถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ และ Start up เป็นหน่วยธุรกิจ ให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Providers: ASP) เพื่อยกระดับสู่การ ให้บริการทางการเกษตร เช่น เทคโนโลยีในการดูแลรักษา รถจักรกลในการเตรียมดินและ การเก็บเกี่ยว สำหรับให้บริการแก่พี่น้องเกษตรกร แบบครบวงจร

๔. การส่งเสริมเกษตรพันธสัญญา (Contract Farming) เพื่อสร้างความไว้วางใจและ ความร่วมมือ ในการพัฒนาศักยภาพการผลิตอย่างยั่งยืน ระหว่างเกษตรกรกับ ผู้ประกอบการ และร่วมกันยกระดับคุณภาพผลผลิต และแก้ปัญหาผลผลิตล้นตลาด

๕. การพัฒนาศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ ด้านเทคโนโลยีทางการเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร การประดิษฐ์ นวัตกรรม รวมทั้ง

เครื่องจักรกลเกษตรที่เหมาะสมกับพื้นที่ของแต่ละจังหวัด โดยเชื่อมโยง การทำงานกับ ศพก. เพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรแบบแม่นยำ (Precision Agriculture)

๖. การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านการเกษตร เพื่อตอบสนองต่อโซ่อุปทาน ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการค้าสินค้าเกษตรออนไลน์ที่ขยายตัวต่อเนื่อง เพื่อรักษา คุณภาพสินค้าเกษตรให้มีความสดใหม่ และถึงมือผู้บริโภคอย่างรวดเร็ว รวมถึงพัฒนาระบบ เชื่อมโยงทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งออกและนำเข้าสินค้าเกษตร

๗. การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ มีการกระจายน้ำอย่างเหมาะสมและทั่วถึง รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำในไร่นาของเกษตรกรและชุมชน เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำเพียงพอ สำหรับใช้ในการอุปโภคบริโภค และทำการเกษตร ตลอดจนป้องกันและบรรเทาปัญหา อุทกภัย

๘. การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อให้เกษตรกรสามารถใช้ประโยชน์ จากที่ดินได้ตรงตามศักยภาพของที่ดิน และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดมากที่สุด โดยกำหนดเขตความเหมาะสมในการทำเกษตรในแต่ละพื้นที่ให้เกิดประสิทธิภาพ ในการผลิตสูงสุดผ่านข้อมูล Agri-Map

๙. การส่งเสริมศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อบ่มเพาะเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer ผ่านการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต การบริหารจัดการ และการตลาดแก่เกษตรกร รวมทั้งให้บริการทางวิชาการ และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในพื้นที่ โดยมีเกษตรกรต้นแบบเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ และเป็นกลไกในการบูรณาการการทำงานของ หน่วยงานต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่

๑๐. การประกันภัยพืชผลให้ความคุ้มครองความเสียหายหรือความสูญเสียต่อพืชผลที่เอาประกันภัย ซึ่งเกิดจากภัยต่าง ๆ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง ลมพายุ ลูกเห็บตก เป็นต้น ซึ่งจะช่วยสร้างเสถียรภาพทางรายได้และความมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกร รวมถึง การให้ความช่วยเหลือเยียวยาเกษตรกรที่ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างทันท่วงที

๑๑. การส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อเป็นภูมิคุ้มกัน และสร้างความมั่นคงแก่ เกษตรกร ได้แก่ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ และวนเกษตร ด้วยการลด ละ เลิกการใช้สารเคมี ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรรับรู้เกี่ยวกับ การใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง และมีการพัฒนาอาหารของไทยให้เป็นรูปแบบอาหารที่ ปลอดภัยและมีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อตอบสนองต่อความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัยใน ๕ ร อันได้แก่ โรงเรียน โรงแรม โรงพยาบาล เรือนจำ และ ร้านอาหาร

๑๒. การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น สร้างแบรนด์ให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้า จากความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น สมุนไพร แมลงเศรษฐกิจ ส่งเสริมสินค้าเกษตรที่มี ศักยภาพทางด้านการตลาดในอนาคต ทั้งสินค้าอาหารอนาคต (Future Food) และสินค้า เกษตรที่ตอบสนองผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม (Functional Food) รวมทั้งสินค้าเกษตรเพื่อพลังงานและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

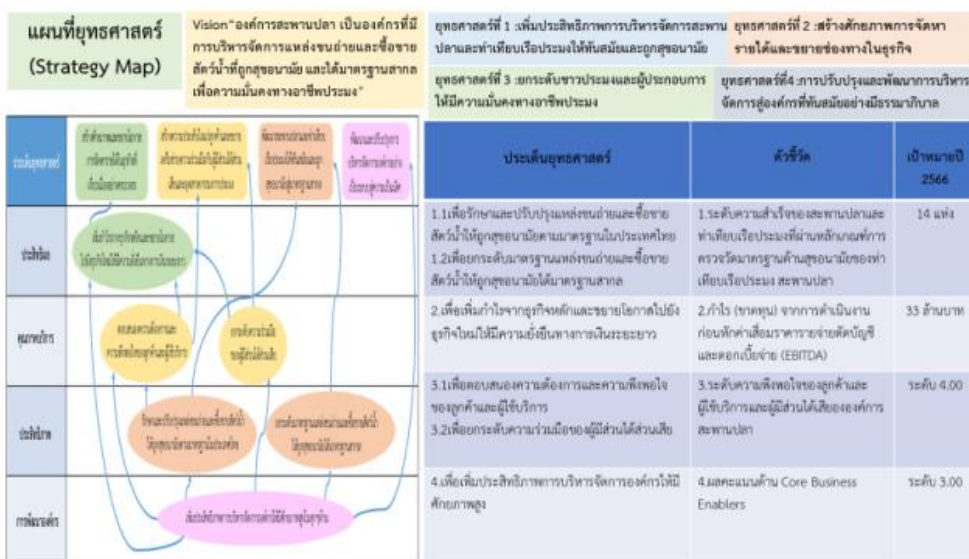
๑๓. การวิจัยและพัฒนา เพื่อตอบสนองการพัฒนาภาคเกษตรของประเทศไทย บนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิด ประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกรและผู้บริโภค

๑๔. การพัฒนาฐานข้อมูล Big Data ในการใช้ประโยชน์และเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อการบริหารและช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลที่ดีและเพียงพอต่อการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อการผลิตและการจำหน่ายผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์

๑๕. การประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมันและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

สรุปประเด็นแผนวิสาหกิจองค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

แผนวิสาหกิจ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ มีวัตถุประสงค์เพื่อ กำหนดทิศทางการดำเนินงานขององค์การสะพานปลาในระยะ ๕ ปี (๒๕๖๖ -๒๕๗๐) ด้วยพระราชบัญญัติการพัฒนาการค้ากับดูแลและบริหารรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๒ (พระราชบัญญัติพัฒนารัฐวิสาหกิจฯ) มาตรา ๒๕ กำหนดให้รัฐวิสาหกิจจัดทำแผนวิสาหกิจที่มีกรอบระยะเวลา ๕ ปี และแผนปฏิบัติการประจำปี โดยต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) ตามหลักเกณฑ์ที่ สคร. กำหนด รวมทั้งให้ สคร. รายงานผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีของรัฐวิสาหกิจเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ จึงได้มีการทบทวนยุทธศาสตร์ขององค์การสะพานปลาให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์รัฐวิสาหกิจ และสภาวะการณ์และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปดังกล่าว คณะกรรมการองค์การสะพานปลาได้ให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์ด้านเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงให้ถูกสุขอนามัยได้รับมาตรฐานสากล สร้างศักยภาพการบริหารรายได้และขยายช่องทางในธุรกิจยกระดับชาวประมงและผู้ประกอบการ ให้มีความมั่นคงทางอาชีพประมง และการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการสู่องค์กรที่ทันสมัยอย่างมีธรรมาภิบาลเพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรจะบรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

กรอบและทิศทางการดำเนินงานขององค์การสะพานปลาประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ วิสัยทัศน์ (Vision)

“องค์การสะพานปลา เป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำที่ถูก
สุขอนามัย และได้มาตรฐานสากล เพื่อความมั่นคงทางอาชีพประมง”

พันธกิจ

๑. พัฒนาและบริหารจัดการสะพานปลาท่าเทียบเรือ (ตลาดสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ)
อย่างมีมาตรฐานสุขอนามัย และเป็นธรรม

๒. จัดเก็บค่าใช้บริการสะพานปลาท่าเทียบเรือและการใช้ทรัพยากรสินสะพานปลาท่าเทียบเรือ

๓. สนับสนุนส่งเสริมความรู้ เทคโนโลยี และอาชีพให้แก่ชาวประมง

๔. พัฒนาระบบการบริหารองค์กร และฐานะการเงินด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพ

ภารกิจหลัก

๑. จัดดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของสะพานปลา ตลาดสินค้าสัตว์น้ำ และ
อุตสาหกรรมการประมง

๒. จัดดำเนินการหรือควบคุมและอำนวยความสะดวกบริการซึ่งกิจการแพปลา การขนส่ง และกิจกรรม
อื่นๆ อันเกี่ยวกับกิจการแพปลา

๓. จัดส่งเสริมฐานะ สวัสดิการ หรืออาชีพของชาวประมง และบูรณะหมู่บ้านการประมง

๔. จัดส่งเสริมสหกรณ์ หรือสมาคมการประมง

ค่านิยม

M = Mastery เป็นนายตัวเอง มีวิวัฒนาการ

- 1) มีความคิด ความอ่าน รู้อะไร เป็นอะไร
- 2) มีวิวัฒนาการ นวัตกรรม
- 3) รับผิดชอบต่อการจัดการตนเอง มีวินัย ทุ่มเทเวลา
- 4) ยึดประโยชน์ส่วนรวม
- 5) ดำรงตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

Originality : เร่งสร้างสิ่งใหม่

- 1) ใฝ่ใจเรียนรู้ได้รู้ตลอดชีวิต
- 2) พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
- 3) นวัตกรรมสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ
- 4) พัฒนางาน พัฒนาตนเอง
- 5) ใฝ่มีประสิทธิภาพสูง
- 6) คิดบวก คิดสร้างสรรค์
- 7) มีพลังทางความคิดนำการเปลี่ยนแปลง

Family Mind : รักตนเอง รักครอบครัว รักองค์กร

- 1) มีใจรักองค์กร รักเพื่อนร่วมงาน
- 2) มีความภาคภูมิใจต่อการเป็นบุคลากรขององค์การสะพานปลา
- 3) เอื้ออาทร แบ่งปัน ห่วงใยเพื่อนร่วมงาน
- 4) มีความปรารถนาดีต่อเพื่อนร่วมงานองค์กร รักหน้าไว้ซึ่งชื่อเสียงขององค์กร
- 5) มุ่งมั่นทำดี ทำประโยชน์แก่องค์กร เพื่อนร่วมงาน และประเทศได้

We are FMO Family

FMO (เอฟ – โม) โดยเอาตัวอักษร FMO มาเป็นตัวตั้งต้น We are FMO Family ซึ่งมีความหมาย ดังต่อไปนี้

๑. Family Mind : รักตนเอง รักครอบครัว รักองค์กร ประกอบด้วย

๑) มีใจรักองค์กร รักเพื่อนร่วมงาน

- ๒) มีความภาคภูมิใจต่อการเป็นบุคลากรขององค์การสะพานปลา
- ๓) เอื้ออาทร แบ่งปัน ห่วงใยเพื่อนร่วมงาน
- ๔) มีความปรารถนาดีต่อเพื่อนร่วมงานองค์กร รักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงขององค์กร
- ๕) มุ่งมั่นทำดีทำประโยชน์แก่องค์กร เพื่อนร่วมงานและประเทศได้

๒. M = Mastery เป็นนายตัวเอง มีวุฒิภาวะ

- ๑) มีความคิด ความอ่าน รู้อะไร เป็นอะไร
- ๒) มีวุฒิภาวะ บุคลิกภาพดี
- ๓) รับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานเอง มีวินัย ตรงเวลา
- ๔) ยึดประโยชน์ส่วนรวม
- ๕) ดำรงตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓. Originality : เร่งสร้างสิ่งใหม่

- ๑) ใส่ใจเรียนรู้/ไม่รู้ตลอดชีวิต
- ๒) พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง นำการเปลี่ยนแปลง
- ๓) นักสร้างสรรค์ริเริ่มสิ่งใหม่ๆ
- ๔) พัฒนางาน พัฒนาตนเอง ให้มีประสิทธิภาพสูง
- ๕) คิดบวก คิดสร้างสรรค์มีพลังทางความคิดนำการเปลี่ยนแปลง

อัตลักษณ์

อัตลักษณ์ อสป. CI = Corporate Identity

“ สะพานเชื่อมโยงสินค้าสัตว์น้ำคุณภาพ สู่ผู้บริโภคทั่วไทย ก้าวไกลทั่วโลก ”

A bridge linking quality aquatic products to consumers all over Thailand

worldwide.

องค์อินทร์พรหมเทวา ประสิทธิการดำเนินต่อสถิตชนม์ หกสิบเก้าสะพานเชื่อมและ
บกสู่ปวงข้า ปลาเวียนแหวกว่ายด้วยมานะ จำเรือกาล ตลอดไป

“เมื่ออาทิตย์อัสดง เรือกำลังจะออกจากฝั่งเพื่อไปทำการประมงและจับปลา” ชาวประมง
ถือเบ็ด สลัดถึง ชาวประมงกำลังประกอบอาชีพประมง ซึ่งรูปคนและคันเบ็ด เป็นรูปที่คล้ายอักษรไทย เลข ๕ รูป
ปลาที่ยึดมีความสุข หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากรธรรมชาติแห่งท้องทะเลหน้าหาดเกลียวคลื่น
สะพานและเรือประสานกัน หมายถึง องค์การสะพานปลาและเรือประมงเคียงคู่กัน โดยเชื่อมโยงด้วยสะพานภูมิ
พล ซึ่งสื่อถึงรัชกาลที่ ๙ และเป็นรัชสมัยการครองราช องค์การสะพานปลาได้จัดตั้งขึ้น ปี พ.ศ.๒๔๙๖ และร
อบ ๖๙ ปี นั่นเอง

วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง

ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๔๙๖ กำหนดให้จัดตั้ง “องค์การ
สะพานปลา” ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์

๑. จัดดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของสะพานปลา ตลาดสินค้าสัตว์น้ำ และ
อุตสาหกรรมประมง

๒. จัดดำเนินการ หรือควบคุม และอำนวยความสะดวกซึ่งกิจการแพปลา การขนส่ง และกิจการอื่น ๆ
อันเกี่ยวกับกิจการแพปลา

๓. จัดส่งเสริมฐานะ สวัสดิการ หรืออาชีพของชาวประมง และบูรณะหมู่บ้านการประมง

๔. จัดส่งเสริมสหกรณ์หรือสมาคมการประมง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบ
เรือประมงให้ถูกสุขอนามัยได้รับมาตรฐานสากล

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อรักษาและปรับปรุงแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำให้ถูกสุขอนามัยตามมาตรฐานใน
ประเทศไทย

๒. เพื่อยกระดับมาตรฐานแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำให้ถูกสุขอนามัยได้มาตรฐานสากล
กลยุทธ์

๑. พัฒนท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา (ตลาดปลากลางทะเลแห่งแรกของประเทศไทย) เพื่อ
รองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

๒. พัฒนาระบบสุขอนามัยสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงสู่มาตรฐานระดับสากล

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่ผ่านหลักเกณฑ์การตรวจวัด
มาตรฐานด้านสุขอนามัยของท่าเทียบเรือประมง สะพานปลากิจการแพปลา หรือตลาดกลางซื้อขายสินค้าสัตว์
น้ำตามประกาศกรมประมง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างศักยภาพการจัดหารายได้และขยายช่องทางในธุรกิจ

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อเพิ่มกำไรจากธุรกิจหลักและขยายโอกาสไปยังธุรกิจใหม่ให้มีความยั่งยืนทางการเงินระยะยาว

กลยุทธ์

๑. ปรับโครงสร้างหน่วยงานให้มีหน้าที่และภารกิจในการจัดหารายได้ที่หลากหลายช่องทาง
๒. สร้างหน่วยธุรกิจ (Business Unit) ใหม่เพื่อขยายการดำเนินงานไปสู่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำอย่างครบวงจร

ตัวชี้วัด

๑. กำไร (ขาดทุน) จากการดำเนินงานก่อนหักค่าเสื่อมราคารายจ่ายตัดบัญชีและดอกเบี้ยจ่าย (EBITDA)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับชาวประมงและผู้ประกอบการ ให้มีความมั่นคงทางอาชีพประมง

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้าและผู้ให้บริการ
๒. เพื่อยกระดับความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลยุทธ์

๑. พัฒนาการสื่อสารและประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรับรู้ทั้งในและต่างประเทศต่อองค์กรผ่านช่องทางที่หลากหลาย

๒. พัฒนาร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาโมเดลเศรษฐกิจ BCG ที่ยั่งยืน

๓. สร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรระหว่างประเทศ

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความพึงพอใจของลูกค้าและผู้ให้บริการขององค์การสะพานปลา
๒. ระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์การสะพานปลา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการสู่องค์กรที่ทันสมัยอย่างมีธรรมาภิบาล

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรให้มีศักยภาพสูง

กลยุทธ์

๑. กลยุทธ์การพัฒนาเทคโนโลยีและกระบวนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กร

๒. พัฒนาสมรรถนะด้านต่างๆ ให้กับบุคลากรในทุกระดับ และพัฒนาการบริหารจัดการองค์ความรู้(KM) สู่การจัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงานในระดับสากล

ตัวชี้วัด

๑. ผลคะแนนด้าน Core Business Enable

การดำเนินงานขององค์การสะพานปลา

ภารกิจเชิงสังคม เพื่อเป็นการช่วยส่งเสริมฐานะ สวัสดิการ อาชีพของชาวประมง และบูรณะหมู่บ้านการประมง ส่งเสริมสหกรณ์หรือสมาคมการประมง ซึ่งเป็นการเกษตรสาขาหนึ่งที่มักจะถูกละเลยและไม่ได้รับความสนใจจากรัฐบาล ทำให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับอาชีพประมงมีค่อนข้างจำกัด ในขณะที่สินค้าประมง จัดเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญ ทำรายได้ให้กับประเทศปีละกว่า ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท อีกทั้งยังเป็นอาหารหลักที่มีคุณค่าทางโภชนาการ และส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนเคียงคู่กับข้าวซึ่งได้รับการดูแลจากภาครัฐในอันดับต้น ๆ องค์การสะพานปลาในฐานะที่เป็นรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีลักษณะงานเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับชาวประมงโดยตรง และมีวัตถุประสงค์การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การเพื่อสนับสนุนการประกอบอาชีพประมง จึงได้เปิดดำเนินงานสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงรวม ๑๗ แห่ง ตลอดแนวชายฝั่งทะเลทั้งในภาคใต้ ภาคตะวันออก รวมทั้งกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เพื่อให้บริการแก่ชาวประมง และผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีสถานที่ในการประกอบอาชีพ รายละเอียดดังนี้

(๑) การจัดบริการพื้นฐานทางการประมง

จัดให้มีบริการพื้นฐานเพื่อรองรับอาชีพประมง โดยเฉพาะท่าเทียบเรือประมงและตลาดสินค้าสัตว์น้ำที่ได้มาตรฐานสากล พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น โดยคิดค่าบริการในอัตราต่ำ และให้บริการแก่ทุกคนอย่างเสมอภาค ป้องกันการผูกขาด รักษาระดับราคาสัตว์น้ำให้เป็นธรรมแก่ผู้ซื้อและผู้ขาย ตลอดจนส่งเสริมอาชีพประมง ปัจจุบันองค์การสะพานปลาได้เปิดดำเนินงานสะพานปลา ๔ แห่ง และท่าเทียบเรือประมง ๑๓ แห่ง ดังนี้

๑. สะพานปลากรุงเทพ
๒. สะพานปลาสมุทรสาคร
๓. สะพานปลาสมุทรปราการ
๔. สะพานปลานครศรีธรรมราช
๕. ท่าเทียบเรือประมงตราด
๖. ท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา
๗. ท่าเทียบเรือประมงหัวหิน
๘. ท่าเทียบเรือประมงชุมพร
๙. ท่าเทียบเรือประมงหลังสวน
๑๐. ท่าเทียบเรือประมงสุราษฎร์ธานี
๑๑. ท่าเทียบเรือประมงสงขลา ๑
๑๒. ท่าเทียบเรือประมงสงขลา ๒ (ท่าสะพาน)
๑๓. ท่าเทียบเรือประมงปัตตานี
๑๔. ท่าเทียบเรือประมงนราธิวาส
๑๕. ท่าเทียบเรือประมงสตูล

๑๖. ทำเทียบเรือประมงภูเก็ต

๑๗. ทำเทียบเรือประมงระนอง

(๒) การพัฒนาการประมง

การพัฒนาอาชีพการทำประมงตลอดจนนำมาซึ่งความเจริญของสะพานปลาและทำเทียบเรือประมง ตลาดกลางสินค้าสัตว์น้ำและอุตสาหกรรมประมง จากภารกิจดังกล่าวองค์การสะพานปลา มีการปรับปรุงสะพานปลาและทำเทียบเรือประมง ให้เป็นสถานที่ที่มีความเป็นมาตรฐานด้านสุขอนามัย สะพานปลาทำเทียบเรือประมงที่ดี สามารถรองรับปริมาณสัตว์น้ำได้มากขึ้น สร้างรายได้ให้แก่ชาวประมงและ องค์การสะพานปลา อีกทั้งพัฒนาระบบสาธารณูปโภค ความปลอดภัย และปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงามที่มีความทันสมัย เพื่อเป็นตลาดสินค้าสัตว์น้ำ สัตว์น้ำแปรรูป มาตรฐานสุขอนามัย ราคายุติธรรม ในการรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

(๓) การส่งเสริมการประมง

เป็นภารกิจสำคัญอีกส่วนหนึ่งตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา โดยการช่วยเหลือส่งเสริมฐานะและสวัสดิการและการประกอบอาชีพให้แก่ชาวประมงในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๓.๑ สนับสนุนเงินทุนในการดำเนินงานให้แก่สมาคมประมง สหกรณ์ประมงและกลุ่มเกษตรกรทำประมงต่าง ๆ เงินทุนที่นำมาช่วยเหลือดังกล่าวเรียกว่าเงินทุนส่งเสริมการประมง ซึ่งตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดให้องค์การสะพานปลาแบ่งเงินค่าบริการที่เรียกเก็บจากผู้ประกอบกิจการแพปลาร้อยละ ๒๕ ของค่าบริการที่เก็บได้นำมาใช้จ่ายในการส่งเสริมการประมง ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการส่งเสริมการประมง โดยเงินทุนดังกล่าวจะเป็นการช่วยเหลือ ๑) ส่งเสริมฐานะและสวัสดิการ ๒) ส่งเสริมอาชีพ ๓) บำรุงหมู่บ้านชาวประมง ๔) ส่งเสริมสมาคมกลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์ประมง ๕) ทุนการศึกษาด้านการประมง ๖) ทุนการศึกษาแก่บุตรชาวประมงผู้ประสบภัยทางทะเล

๓.๒ ส่งเสริมความรู้กฎหมาย สุขอนามัย และวิชาชีพผู้ประกอบการธุรกิจประมง ให้แก่ชาวประมงสามารถทำประมงถูกกฎหมาย มีมาตรฐานสุขอนามัย และส่งเสริมความรู้ด้านการแปรรูปสินค้าประมง สร้างผลิตภัณฑ์ในระดับสากล สร้างมูลค่าสินค้าประมง พัฒนาเป็นอุตสาหกรรมประมง ซึ่งเป็นการตอบโจทย์ขององค์การสะพานปลาในการดำเนินงานบรรลุตามภารกิจ ในการพัฒนาอาชีพของชาวประมงแห่งประเทศไทยให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม เพิ่มศักยภาพภาคประมง สหกรณ์ชุมชน เศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เสริมสร้าง พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันภาคประมง และยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าสัตว์น้ำให้สู่มาตรฐานสากลสืบต่อไป

๓.๓ ส่งเสริมสนับสนุนประมงพื้นบ้าน เพื่อเป็นการสร้างงาน สร้างรายได้ แก่อาชีพประมงพื้นบ้าน และสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน

๓.๔ ส่งเสริมชาวประมง และผู้ประกอบการแพปลา ในการจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำจากแหล่งทำประมงทั่วประเทศที่ได้รับผลกระทบต่าง ๆ โดยดำเนินการจัดทำ Platform เพื่อรวบรวมสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ไปยังผู้บริโภคในราคาเหมาะสม ปลอดภัย มีสุขอนามัยที่ดี และได้รับความสะดวก

ภารกิจเชิงธุรกิจ เป็นการดำเนินงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการหารายได้จากทรัพยากรที่องค์การสะพานปลามีอยู่ ทั้งในด้านของที่ดิน ทรัพย์สิน บุคลากร ประสิทธิภาพ และองค์ความรู้ รวมถึงความเชื่อถือนในฐานองค์กรของรัฐ เพื่อลดการพึ่งพารายได้จากภาคประมงทะเลเช่นที่เป็นมาในอดีต และเป็นการแก้ไขปัญหาฐานะการเงินในระยะยาว สำหรับการดำเนินงานในเชิงธุรกิจ ได้แก่

(๑) การบริหารทรัพย์สิน

ได้แก่การจัดหาประโยชน์จากที่ดิน อาคาร และสิ่งปลูกสร้างในสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงต่าง ๆ ทั้งในรูปของการให้เช่าและการให้สิทธิในการเข้าทำธุรกิจจัดเป็นส่วนหนึ่งของการให้บริการ และเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญ เนื่องจากสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลาจัดเป็นศูนย์รวมธุรกิจประมง ซึ่งจำเป็นต้องมีการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกัน เช่น โรงน้ำแข็ง ห้องเย็น โรงงานแปรรูปสัตว์น้ำ อุเรือ - คานเรือ เป็นต้น ไม่นับรวมอาคารสำนักงานของผู้ประกอบการแพปลา การให้เช่าพื้นที่เพื่อแปรรูปเบื้องต้น บรรจุหีบห่อ หรือแม้แต่จำหน่ายเครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ การวางแผนบริหารทรัพย์สินอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากจะเป็นการส่งเสริมการประกอบธุรกิจซึ่งสนับสนุนและเกี่ยวข้องกับการประมงแล้วยังมีส่วนในการพัฒนาศักยภาพของพื้นที่และช่วยสร้างรายได้

(๒) การดำเนินงานเชิงพาณิชย์เพื่อหารายได้

เป็นการดำเนินงานภายใต้กรอบภารกิจเพื่อหารายได้เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ปัจจุบันองค์การสะพานปลาดำเนินงานในเชิงพาณิชย์โดยการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการประมง และเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ในการจัดหาปัจจัยการผลิต เช่น เครื่องมืออุปกรณ์ทำประมง การปรับปรุงเรือประมง อาหารสัตว์น้ำ เป็นต้น นอกจากนี้้องค์การสะพานปลายังมีแผนขยายงานด้านการจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์ประมงภายใต้เครื่องหมายการค้าขององค์การสะพานปลา

บทบาทขององค์การสะพานปลาในการพัฒนาอุตสาหกรรมประมง

ในโครงสร้างของอุตสาหกรรมประมงของไทย จุดอ่อนที่สุดก็คือการตลาดสัตว์น้ำ ซึ่งหากการตลาดสัตว์น้ำได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าในปัจจุบัน อุตสาหกรรมประมงของไทยจะเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น และผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมนี้จะได้รับผลประโยชน์อย่างยุติธรรม ที่สำคัญที่สุดทรัพยากรประมงที่มีอยู่จำกัด จะถูกใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์การสะพานปลามีวัตถุประสงค์หลายประการในการดำเนินงาน แต่วัตถุประสงค์หลัก คือ การพัฒนาการตลาดสัตว์น้ำของไทยให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมประเทศที่พัฒนาแล้ว เพื่อให้ชาวประมงมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดีขึ้นกว่าในปัจจุบัน และทำให้ประชาชนไทยได้บริโภคสัตว์น้ำที่มีคุณภาพตอบสนองนโยบายรัฐบาลในด้านความปลอดภัย (Food Safety) ในราคาที่เป็นธรรมตลอดจนยกระดับฐานะของประเทศเป็นครัวโลกในอนาคต การดำเนินงานขององค์การสะพานปลาในปัจจุบัน ทั้งภารกิจเชิงสังคมและเชิงพาณิชย์ ทั้งในล้วนมีส่วนช่วยทั้งทางตรงและทางอ้อมในการพัฒนาอุตสาหกรรมประมงของไทย อาทิ

(๑) จัดสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน (Basic Infrastructure) ตามมาตรฐานสุขอนามัย สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง สำหรับการขนถ่ายสัตว์น้ำ การซื้อขายสัตว์น้ำ ตลอดจนพัฒนาระบบการซื้อขายด้วยวิธีการประมูล ซึ่งเป็นวิธีที่ยุติธรรมที่สุดสำหรับผู้ซื้อและผู้ขายสัตว์น้ำ

(๒) ส่งเสริมการรวมตัวของชาวประมง โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวประมงพื้นบ้าน เพื่อให้ชาวประมงมีอำนาจต่อรองมากขึ้น องค์การสะพานปลาได้จัดงบประมาณสำหรับสนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่มชาวประมง ทั้งในรูปของการให้เปล่าและการให้กู้โดยคิดดอกเบี้ยในอัตราต่ำและมีระยะเวลาใช้เงินต้นคืนในระยะยาว

(๓) จัดสรรเงินสนับสนุนการวิจัยในสาขาวิชาการประมงแก่นักวิจัยในสถาบันการศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเรือและเครื่องมือทำการประมง

(๔) ให้เงินสนับสนุนเป็นทุนการศึกษาแก่นักเรียนชาวประมงที่มีฐานะยากจน

(๕) ให้เงินกู้แก่ชาวประมงและผู้ประกอบการธุรกิจการประมง

(๖) จัดสรรงบประมาณสำหรับการพัฒนาชุมชนประมง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน เช่น จัดหาแหล่งน้ำสะอาด สร้างถนน ทางเดินสำหรับชุมชนประมง

(๗) ปรับปรุงคุณภาพบริการและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ใช้บริการ ได้แก่ ชาวประมง แพปลา สถาบันชาวประมง และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องในรูปแบบการเป็นพันธมิตรร่วมกันในการพัฒนาอาชีพที่เกี่ยวกับการประมง

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงให้ ถูกสุขอนามัยได้รับมาตรฐานสากล

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อรักษาและปรับปรุงแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำให้ถูกสุขอนามัยตามมาตรฐานในประเทศไทย

๒. เพื่อยกระดับมาตรฐานแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำให้ถูกสุขอนามัยได้มาตรฐานสากล

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา (ตลาดปลากลางทะเลแห่งแรกของประเทศไทย) เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบสุขอนามัยสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงสู่มาตรฐานระดับสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างศักยภาพการบริหารรายได้และขยายช่องทางในธุรกิจ

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : เพื่อเพิ่มกำไรจากธุรกิจหลักและขยายโอกาสไปยังธุรกิจใหม่ให้มีความยั่งยืนทางการเงินระยะยาว

กลยุทธ์ที่ ๑ ปรับโครงสร้างหน่วยงานให้มีหน้าที่และภารกิจในการบริหารรายได้ที่หลากหลายช่องทาง

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างหน่วยธุรกิจ (Business Unit) ใหม่เพื่อขยายการดำเนินงานไปสู่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำอย่างครบวงจร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับชาวประมงและผู้ประกอบการ ให้มีความมั่นคงทางอาชีพประมง

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้าและผู้ให้บริการ

๒. เพื่อยกระดับความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาการสื่อสารและประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรับรู้ทั้งในและต่างประเทศต่อองค์กรผ่านช่องทางที่หลากหลาย

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาโมเดลเศรษฐกิจ BCG ที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๓ สร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรที่ทันสมัยอย่างมีธรรมาภิบาล

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรให้มีศักยภาพสูง

กลยุทธ์ที่ ๑ กลยุทธ์การพัฒนากลไกและกระบวนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กร

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาสมรรถนะด้านต่างๆ ให้กับบุคลากรในทุกกระดับ และพัฒนาการบริหารจัดการองค์ความรู้ (KM) สู่การจัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงานในระดับสากล

วัตถุประสงค์ของแผนปฏิบัติการดิจิทัล

การจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลช่วยให้มีภาพรวมของระบบสารสนเทศสนับสนุนและสอดคล้องกับแผนและการทำงานตามภารกิจหลักของหน่วยงานและเป็นกรอบหรือแนวทางในการดำเนินการ รวมถึงการพิจารณาต้นทุนการดำเนินการของหน่วยงานต่าง ๆ ด้วยเนื่องจากแผนปฏิบัติการดิจิทัล มีการวางแผนครอบคลุมการใช้ทรัพยากรเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งด้านอุปกรณ์ ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ งบประมาณ และบุคลากร

แผนปฏิบัติการดิจิทัลจะช่วยให้มีการใช้สารสนเทศให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการต่าง ๆ ภายในหน่วยงานอย่างเหมาะสม ลดความซ้ำซ้อนซึ่งเป็นส่วนก่อให้เกิดความสูญเสียที่เกิดขึ้นจากการขาดแผนการดำเนินงานที่ดีโดยแผนปฏิบัติการดิจิทัลจะมีส่วนช่วยสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กร ดังนี้

๑. เพื่อแก้ไขปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้นในระบบที่ใช้งานหรือปรับปรุงระบบงานเดิมที่ใช้งานอยู่ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

๒. เพื่อให้การออกแบบสำหรับระบบใหม่สอดคล้องกับความต้องการอย่างแท้จริง โดยให้สามารถนำระบบสารสนเทศไปช่วยในการปฏิบัติงานได้จริงคำนึงถึงเกี่ยวข้องในเรื่องของการกำหนดสถาปัตยกรรมในระบบต่าง ๆ เช่น

- การออกแบบสถาปัตยกรรมระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อระบุความต้องการทรัพยากรต่าง ๆ
- การออกแบบโครงสร้างระบบงานและสารสนเทศ
- การออกแบบโครงสร้างระบบงานเครือข่าย ทั้งภายในหรือเครือข่ายภายนอก
- การจัดลำดับความสำคัญของระบบงานย่อยต่าง ๆ
- การฝึกอบรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาบุคลากร

๓. เพื่อวิเคราะห์และประเมินค่าใช้จ่ายระบบงานประกอบด้วยการวางแผนสำหรับค่าใช้จ่ายในการจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ ซอฟต์แวร์ ทั้งปรับเปลี่ยนระบบเดิมและสร้างระบบใหม่หากจำเป็นการเชื่อมโยงสื่อสารข้อมูล ค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาอุปกรณ์ทางด้านคอมพิวเตอร์การพัฒนาระบบงาน การฝึกอบรม ค่าใช้จ่ายในการจ้างที่ปรึกษาควบคุมดูแลการดำเนินงานของโครงการ ค่าใช้จ่ายในการจัดเตรียมข้อมูล และวิเคราะห์ช่วงเวลาการทำงานว่าตรงตามกำหนดหรือไม่เพื่อที่สามารถปรับเปลี่ยนแก้ไขได้

ขอบเขตการศึกษาและจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัล

การจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลและการสื่อสารฉบับนี้ ครอบคลุมการกำหนดแนวทางการพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัล ที่สามารถรองรับการปฏิบัติงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อให้ครอบคลุมถึงแนวทางการพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัล ให้สามารถรองรับการปฏิบัติราชการตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่อ้างอิงจากแผนรัฐวิสาหกิจองค์การสะพานปลา พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๖๗ รวมถึงภายในองค์การสะพานปลาทั้งที่อยู่ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคประกอบด้วย

๐ หน่วยงานราชการ / ต้นสังกัด

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ / กรมประมง

๐ หน่วยงานเอกชน

ผู้ประกอบการกิจการการแปรรูป / อุตสาหกรรมประมง / กลุ่มประมง ชมรม สมาคม และสหกรณ์ประมง / สถาบันการศึกษา / ประชาชนทั่วไป

๐ หน่วยงานภายในองค์การสะพานปลา

สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงทั้ง ๑๗ แห่ง / ฝ่ายบริหารและพัฒนาองค์กร / ฝ่ายบัญชีการเงิน / ฝ่ายยุทธศาสตร์และการพัฒนา / ฝ่ายสินเชื่อและบริหารการตลาด / ฝ่ายส่งเสริมและโครงการพิเศษ / ฝ่ายสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง / ฝ่ายตรวจสอบภายใน / สำนักงานอำนวยการ / สำนักงานเลขานุการผู้ำนวยการ / ศูนย์ปฏิบัติการตรวจสอบย้อนกลับสัตว์น้ำ

ทั้งนี้ สามารถสรุปพันธกิจของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในองค์กร เพื่อเป็นกรอบขึ้นนำการวิเคราะห์และออกแบบระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยแสดงกระบวนการหลักภายใต้ความรับผิดชอบขององค์กรดังต่อไปนี้

๑) กระบวนการหลักในเชิงบริหาร (Managerial Process) ซึ่งครอบคลุมการกำหนดนโยบายและแผนงาน การบริหารงบประมาณ ตลอดจนการติดตามและประเมินผล

๒) กระบวนการหลักในเชิงปฏิบัติการภายใน (Operational Process) ซึ่งครอบคลุมงานบุคลากร งานกฎหมาย/นิติกร งานพัฒนาระบบ วิธีการปฏิบัติงานเทคโนโลยีสารสนเทศ และงานพัสดุ โดยกระบวนการเหล่านี้จะเป็นการแปลงแผนงานและงบประมาณจากกระบวนการในเชิงบริหารให้เป็นทรัพยากรด้านต่าง ๆ ในการสนับสนุนการปฏิบัติงานในกระบวนการหลักกลุ่มถัดไป

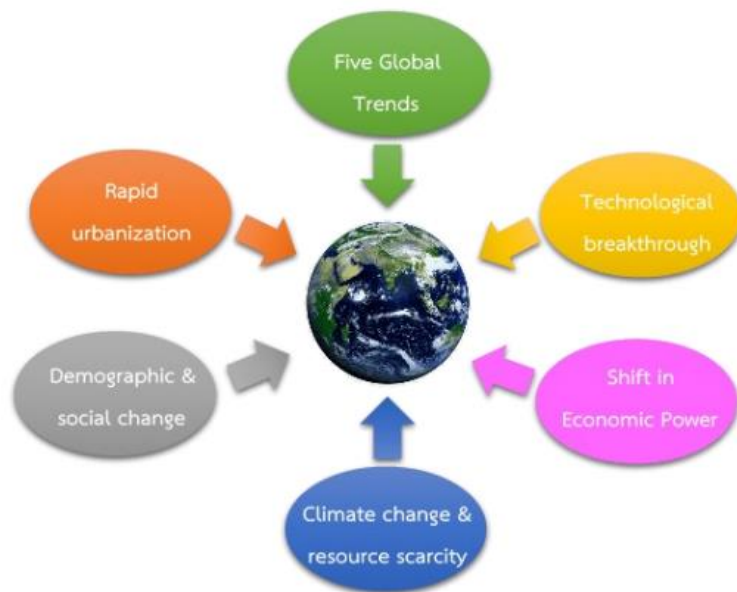
๓) กระบวนการหลักในเชิงปฏิบัติการเพื่อการจัดการด้านอุปสงค์ (Demand) และจัดการด้านอุปทาน (Supply) ครอบคลุมงานด้านการจัดสร้าง จัดหา ดูแลรักษาและพัฒนามาตรฐานของสะพานปลา ท่าเทียบเรือประมง และอุปกรณ์สนับสนุนให้มีความพร้อมและเพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการ

ส่วนที่ ๒ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

องค์การสะพานปลาได้พิจารณาปัจจัยสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก รวมถึงผลการดำเนินงานขององค์กรที่ผ่านมา โดยพิจารณาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและปัจจัยที่สำคัญซึ่งถือเป็นปัจจัยขับเคลื่อนวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ตลอดจนประเด็นที่องค์กรต้องตอบสนอง ให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศที่มีคนเป็นศูนย์กลาง คำนึงถึงบริบทการเปลี่ยนแปลงทั้งในระดับโลกและประเทศ รวมทั้งกรอบนโยบายยุทธศาสตร์ที่สำคัญของไทย นำมาวิเคราะห์ กำหนดทิศทางและปรับบทบาทขององค์การสะพานปลา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ สร้างแรงบันดาลใจ เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ และความตระหนักรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้งบริหารจัดการองค์ความรู้ที่ทันสมัย สอดรับกับกระแสโลกและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการดำเนินงานขององค์การสะพานปลา ในอนาคตสามารถจำแนกเป็นปัจจัยในระดับโลกและระดับประเทศได้ ดังนี้

แนวโน้มโลก (Global Trends)

การเข้าสู่ยุคดิจิทัล

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ราคาอุปกรณ์สื่อสารและค่าบริการอินเทอร์เน็ตถูกลง ผู้คนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารความรู้ต่างๆ ผ่านเครือข่ายออนไลน์ได้ทุกที่ทุกเวลามากขึ้น สังคมจึงเข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตที่เห็นได้ชัดเจน คือ การใช้ Social Media ได้รับความนิยมมากขึ้น มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว เกิดการเปลี่ยนข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data/Data Sharing) การ

เติบโตของ Digital Native เป็นต้น ส่งผลให้คนไทยต้องปรับตัวและเตรียมความพร้อมให้มีความทักษะที่จำเป็นต่อการเข้าสู่ยุคดิจิทัล

โอกาสใหม่ของโลกแห่งความรู้

การพัฒนาและความก้าวหน้าของโลกดิจิทัลเป็นการเปลี่ยนโฉมรูปแบบการเรียนรู้ โดยมีระบบเครือข่ายความรู้ออนไลน์เป็นตัวขับเคลื่อนอย่างชัดเจน บทบาทของอินเทอร์เน็ตมีความสำคัญมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อมีระบบ Outer-net ที่ทำการส่งสัญญาณอินเทอร์เน็ตจากอวกาศ ทำให้คนสามารถพัฒนาทักษะและขีดความสามารถได้ด้วยตนเอง ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาการศึกษาในระบบเพียงอย่างเดียว

การเปลี่ยนแปลงเชิงประชากรและการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

ด้วยมนุษย์มีอายุสูงขึ้นแต่อัตราการเจริญพันธุ์เฉลี่ยต่ำลง ทำให้นานาประเทศมีโครงสร้างประชากรก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นแบบก้าวกระโดดจากร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๔๓ เป็นร้อยละ ๒๑ ในปี ๒๕๕๓ สำหรับประเทศไทยได้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเรียบร้อยแล้วด้วยสัดส่วนผู้สูงอายुर้อยละ ๑๐ ของประชากรทั้งหมดและจะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๕.๑๒ ในปี ๒๕๗๓ ส่งผลให้ประเทศไทยต้องเร่งเตรียมการหลายเรื่องและนำมาซึ่งโอกาสรวมถึงความท้าทายใหม่ ทั้งในแง่ การขายตลาดสินค้า การบริการเฉพาะกลุ่ม การเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันการขยายและการเติบโตของเมืองทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านความเจริญสาธารณูปโภค วิถีชีวิตของคน รูปแบบการทำงานและโอกาสทางธุรกิจ ส่งผลให้ประชากรวัยทำงานย้ายถิ่นฐานมายังเมืองใหญ่เป็นจำนวนมาก แม้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสารจะมีส่วนช่วยเชื่อมโยงวิถีชีวิตของคนเมืองก็ตาม แต่ทั้งหมดนี้ยังทำให้เกิดช่องว่าง ความไม่สมดุลระหว่างชุมชนเมืองที่เพียบพร้อมด้วยแรงงานฝีมือผลิตคุณภาพสูงกับสังคมชนบทที่ยังขาดโอกาสการเข้าถึงองค์ความรู้ที่จะเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิต ด้วยเหตุนี้ การเสริมสร้างศักยภาพทุนมนุษย์ในอนาคต จะต้องครอบคลุมประชาชนทุกช่วงวัยและทุกพื้นที่ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมในการเข้าถึงทักษะองค์ความรู้ใหม่ๆ

การเติบโตทางเศรษฐกิจแบ่งปัน

แอปพลิเคชัน เช่น Uber , Airbnb เป็นเพียงตัวอย่างของแนวโน้มการรวมพลังและทรัพยากรจากฝูงชน ซึ่งไม่จำกัดเฉพาะในสาขาบริการ แต่รวมไปถึงการรวบรวมปัจจัยอื่นๆ ทั้งแรงงาน เงินทุน ข้อมูลและสติปัญญา หรือแม้แต่จิตวิญญาณความเป็นชุมชน ทำให้การเรียนรู้ในโลกปัจจุบันเปิดกว้างไปสู่ห้องเรียน เพราะทั้งผู้เรียน ผู้สอน และผู้ปกครอง สามารถแบ่งปันทรัพยากรต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เห็นได้จากการเติบโตของหลักสูตรออนไลน์แบบเปิดสำหรับมวลชน ที่เน้นการเชื่อมต่อและการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ที่หลากหลาย หรือการประยุกต์ใช้แพลตฟอร์มอื่นๆ สำหรับการเรียนแบบแบ่งปันกันมากขึ้น

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ราคาอุปกรณ์สื่อสารและค่าบริการอินเทอร์เน็ตถูกลง ผู้คนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารความรู้ต่างๆ ผ่านเครือข่ายออนไลน์ได้ทุกที่ทุกเวลามากขึ้น สังคมจึงเข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตที่เห็นได้ชัดเจน คือ การใช้ Social Media ได้รับความนิยมมากขึ้น มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว เกิดการเปลี่ยนข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data/Data Sharing) การเติบโตของ Digital Native เป็นต้น ส่งผลให้คนไทยต้องปรับตัวและเตรียมความพร้อมให้มีความทักษะที่จำเป็นต่อการเข้าสู่ยุคดิจิทัล

การวิเคราะห์ PEST

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกขององค์การสะพานปลา โดยใช้หลักการ PESTEL Analysis

โครงสร้างการบริหารขององค์การสะพานปลา

ปัจจุบันโครงสร้างการบริหารขององค์การสะพานปลาเป็นไปตามข้อบังคับองค์การสะพานปลาว่าด้วยระเบียบบริหารและแบ่งส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๖๓ รายละเอียดผังแบ่งส่วนงาน ดังนี้

ผู้อำนวยการองค์การสะพานปลา ๑ ตำแหน่ง

๑) ฝ่ายตรวจสอบภายใน

๒) สำนักงานเลขานุการผู้อำนวยการ

๓) สำนักงานอำนวยการ ประกอบด้วย แผนกสารบรรณ/แผนกประชาสัมพันธ์/แผนกบริหารการประชุม

๔) ศูนย์ปฏิบัติการตรวจสอบย้อนกลับสัตว์น้ำ

รองผู้อำนวยการ จำนวน ๓ ตำแหน่ง

๑) รองผู้อำนวยการองค์การสะพานปลา ด้านบริหาร

- ฝ่ายบริหารและพัฒนาองค์กร
 - สำนักงานบริหารทรัพยากรบุคคล
 - แผนกการเจ้าหน้าที่
 - แผนกฝึกอบรม
 - แผนกสวัสดิการและแรงงานสัมพันธ์
 - แผนกระเบียบวินัย
 - สำนักงานกฎหมาย
 - สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ฝ่ายบัญชีการเงิน
 - สำนักงานบัญชี
 - แผนกรับ-จ่ายเงิน
 - แผนกงบประมาณ
 - สำนักงานบริหารหนี้
 - สำนักงานบริหารการพัสดุ
- ฝ่ายยุทธศาสตร์การพัฒนา
 - สำนักงานยุทธศาสตร์และแผนงาน
 - สำนักงานติดตามและประเมินผล
 - สำนักงานวิศวกรรมและสิ่งแวดล้อม
 - แผนกวิศวกรรมและพัฒนาสินทรัพย์
 - แผนกออกแบบและสถาปัตยกรรม

๒) รองผู้อำนวยการองค์การสะพานปลา ด้านพัฒนากิจการประมง

- ฝ่ายสินเชื่อและบริหารการตลาด
 - สำนักงานสินเชื่อและบริหารสินเชื่อ
 - แผนกสินเชื่อการประมง
 - แผนกบริหารสินเชื่อ
 - สำนักงานบริหารการตลาดและกิจการสังคม
- ฝ่ายส่งเสริมและโครงการพิเศษ
 - สำนักงานส่งเสริมการประมง
 - สำนักงานบริหารโครงการพิเศษ
 - สำนักงานวิจัยและพัฒนา

๓) รองผู้อำนวยการองค์การสะพานปลา ด้านสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง

- ฝ่ายสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ๑
 - กลุ่มงานสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง
 - สำนักงานสะพานปลากรุงเทพ
 - แผนกบัญชีการเงิน
 - แผนกธุรการและสถานที่
 - สำนักงานสะพานปลาสมุทรสาคร
 - สำนักงานสะพานปลาสมุทรปราการ
 - สำนักงานท่าเทียบเรือประมงชุมพร
 - สำนักงานท่าเทียบเรือประมงหลังสวน
 - สำนักงานท่าเทียบเรือประมงสุราษฎร์ธานี
 - สำนักงานท่าเทียบเรือประมงหัวหิน
 - สำนักงานท่าเทียบเรือประมงตรวด
 - สำนักงานท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา
- ฝ่ายสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ๒
 - สำนักงานสะพานปลานครศรีธรรมราช
 - สำนักงานท่าเทียบเรือประมงปัตตานี
 - สำนักงานท่าเทียบเรือภูเก็ต
 - สำนักงานท่าเทียบเรือสงขลา
 - สำนักงานท่าเทียบเรือระนอง
 - สำนักงานท่าเทียบเรือสตูล
 - สำนักงานท่าเทียบเรือประมงนราธิวาส

การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis)

จากการวิเคราะห์และประเมินลำดับความสำคัญของจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ที่มีต่อการสะพานปลาในสถานการณ์ปัจจุบัน โดยสามารถระบุได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

ลำดับ	สัดส่วนความสำคัญ	ประเด็น
S๑	๔.๔๖ %	๑. สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงของ อสป. ได้รับมาตรฐาน สุขอนามัยของกรมประมง
S๒	๔.๔๑ %	๒. อสป. มีท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา ในจังหวัดชลบุรี ที่มีจุดขายในการ เป็นตลาดปลากลางทะเลแห่งแรกของประเทศไทย

ลำดับ	สัดส่วนความสำคัญ	ประเด็น
S๓	๔.๓๔ %	๓. อสป. เป็นตลาดซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำที่เป็นที่รู้จักของชาวประมง แพลและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในพื้นที่ตั้งของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงมาเป็นเวลานาน
S๔	๔.๓๑ %	๔. อสป. ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพประมง
S๕	๔.๓๐ %	๕. อสป. มีท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต ที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่กว่า ๓๐๐ ไร่ ที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดที่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวสูงของประเทศไทยและเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวต่างชาติ
S๖	๔.๒๙ %	๖. ท่าเทียบเรือของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ทั้ง ๑๘ แห่งของ อสป. ที่กระจายตัวในจังหวัดต่าง ๆ ครอบคลุมแนวชายฝั่งไทย
S๗	๔.๒๙ %	๗. อสป. เป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดเก็บค่าขนถ่ายสินค้าสัตว์น้ำในราคาที่เป็นธรรม
S๘	๔.๑๗ %	๘. อสป. มีสะพานปลากรุงเทพที่อยู่ในพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ และมีเครือข่ายระบบขนส่งสาธารณะที่อำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวในกรุงเทพฯ
S๙	๔.๑๒ %	๙. อสป. มีสะพานปลาสมุทรสาครที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดที่เป็นจุดศูนย์กลางการขนถ่าย ซื้อขายสัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าประมงของประเทศไทย
S๑๐	๓.๙๕ %	๑๐. บุคลากรของ อสป. มีประสบการณ์สูงในด้านสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง

จุดอ่อน (Weaknesses)

ลำดับ	สัดส่วนความสำคัญ	ประเด็น
W๑	๔.๒๙	๑. โครงสร้างพื้นฐานของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงของ อสป. บางแห่งมีความชำรุดทรุดโทรม
W๒	๔.๐๗	๒. นโยบายของผู้บริหารระดับสูงที่มีการปรับเปลี่ยนบ่อย
W๓	๔.๐๕	๓. พนักงานของ อสป. มีอัตราการลาออกจากงาน (Turnover rate) สูง
W๔	๔.๐๕	๔. การประชาสัมพันธ์ยังไม่สามารถสื่อสารให้องค์กรเป็นที่รู้จัก
W๕	๔.๐๔	๕. องค์กรพัฒนาไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี
W๖	๔.๐๔	๖. การทำประมงเป็นธุรกิจที่มีมูลค่าในการลงทุนสูง
W๗	๔.๐๒	๗. พนักงานของ อสป. ขาดแรงจูงใจในการทำงานและพัฒนาตนเอง เพื่อให้เติบโตก้าวหน้าในสายงาน(Career Path)

ลำดับ	สัดส่วนความสำคัญ	ประเด็น
W๘	๔.๐	๘. สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงของ อสป. บางแห่งมีภาวะการดำเนินงานที่ขาดทุนอย่างต่อเนื่อง
W๙	๔.๐	๙. อสป. ยังขาดการจัดโครงสร้างองค์กรให้มีหน่วยงานที่มีหน้าที่และภารกิจในการจัดการรายได้ (Profit Center) ที่หลากหลายด้าน
W๑๐	๔.๐	๑๐. พนักงานของ อสป. ยังขาดความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ และศักยภาพที่จะสามารถพัฒนาองค์กรได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันในปัจจุบัน

โอกาส (Opportunities)

ลำดับ	สัดส่วนความสำคัญ	ประเด็น
O๑	๔.๒๗	๑. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประมงที่ออกมาบังคับใช้มากขึ้น
O๒	๔.๑๗	๒. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคแบบ New Normal ในการซื้อสินค้า Online
O๓	๔.๑๕	๓. การพัฒนาระบบการคมนาคมและโลจิสติกส์ที่ดีขึ้นในทุกภูมิภาคของประเทศไทย
O๔	๔.๑๐	๔. เมืองค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำ ในหลายประเทศที่พัฒนาแล้ว ทั่วโลก มีศักยภาพสูง อาทิเช่น การดำเนินงานด้านธุรกิจที่ครบวงจร และระบบสุขอนามัยที่เป็นมาตรฐานสากล เป็นต้น
O๕	๔.๐๗	๕. บางจังหวัดที่มีศักยภาพในพื้นที่ห่างไกลจากแนวชายฝั่งทะเล ยังไม่มีตลาดซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำ ที่เป็นแหล่งกระจายสินค้าสัตว์น้ำสู่จังหวัดใกล้เคียง
O๖	๔.๐๗	๖. โครงสร้างประชากรที่มีผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น มีแนวโน้มการบริโภคสินค้าสัตว์น้ำมากขึ้น อาทิ ปลา
O๗	๔.๐๒	๗. นโยบายภาครัฐที่สนับสนุนการเปลี่ยนผ่านทางดิจิทัลขององค์กรภาครัฐ เพื่อยกระดับความสามารถทางการแข่งขันของประเทศไทย (Digital Transformation)
O๘	๔.๐๒	๘. มูลค่าสินค้าสัตว์น้ำที่เพิ่มขึ้น
O๙	๔.๐	๙. การพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ก้าวหน้าและเข้าถึงผู้บริโภคได้สะดวก
O๑๐	๓.๙๘	๑๐. การพัฒนาของตลาดปลาในต่างประเทศที่มีชื่อเสียง ซึ่งเป็นต้นแบบและแนวทางในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

อุปสรรค (Threats)

ลำดับ	สัดส่วนความสำคัญ	ประเด็น
T๑	๔.๑๘	๑. คู่แข่งด้านธุรกิจสะพานปลาทำเทียบเรือเพิ่มขึ้น
T๒	๔.๑๕	๒. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประมงที่ออกมาบังคับใช้มากขึ้น
T๓	๔.๑๑	๓. สภาพร่องน้ำที่ตื้นเขินและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปในบางพื้นที่ ทำให้ชาวประมงใช้บริการสะพานปลาและทำเทียบเรือประมงอื่นที่สะดวกกว่า
T๔	๔.๑๐	๔. อำนาจการกำหนดราคาค่าเช่าและการใช้ประโยชน์ที่ดินของเจ้ากรรมสิทธิ์ มีผลต่อต้นทุน การดำเนินงานและการพัฒนาของสะพานปลาและทำเทียบเรือประมงหลายแห่งของ อสป.
T๕	๔.๐๘	๕. มีตลาดซื้อขายสัตว์น้ำแหล่งใหญ่ในจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งเป็นที่รู้จักในฐานะที่เป็นตลาดศูนย์กลางสัตว์น้ำทะเลที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย
T๖	๔.๐๗	๖. การหดตัวทางเศรษฐกิจ การบริโภค และการลงทุนต่าง ๆ จากภาวะการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)
T๗	๔.๐๓	๗. ภาครัฐจำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณ เพื่อเยียวยาและฟื้นฟูประเทศจากภาวะการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ทำให้ อสป. ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในการลงทุนอย่างต่อเนื่อง
T๘	๔.๐๓	๘. ภาวะการเกิดสงครามและความไม่แน่นอนทางการเมืองของประเทศไทย - รัสเซีย ที่มีผลต่อการซื้อขายและการลงทุนระหว่างประเทศ
T๙	๔.๐๓	๙. ผู้ประกอบการไม่ให้ความร่วมมือในการพัฒนา
T๑๐	๔.๐	๑๐. การแพร่ระบาดและการกลายพันธุ์ของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ที่ยังไม่สามารถจัดการได้และยังไม่มีจุดสิ้นสุดที่ชัดเจน

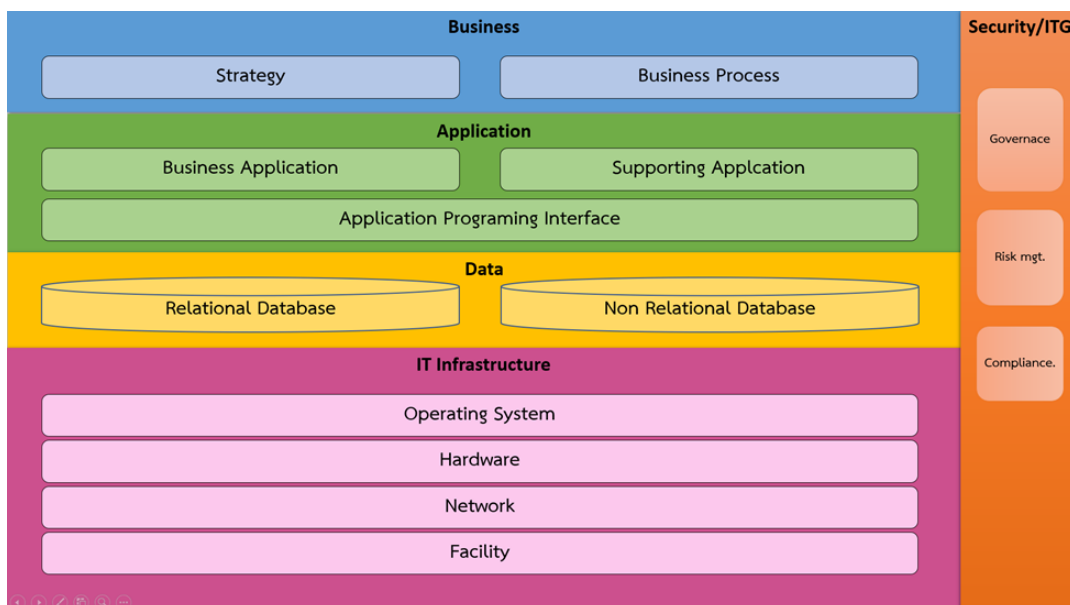
การสำรวจวิเคราะห์ระบบสารสนเทศ

จากการสำรวจพบว่า ปัจจุบันองค์กรสะพานปลามีการวางระบบสารสนเทศใช้งานแบบรวมศูนย์กลาง แต่ยังมี Business Process บางส่วนที่ไม่มีระบบสารสนเทศให้บริการ ทำให้การเชื่อมโยงเข้าหากันยังไม่ครบถ้วน ข้อมูลบางส่วนยังกระจัดกระจาย

องค์กรสะพานปลาที่มีตั้งอยู่ที่ถนนเจริญกรุง ๑๔๙ กรุงเทพฯ มีสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงอีก ๑๗ แห่ง มีจำนวนผู้ใช้งานระบบเครือข่ายประมาณ ๑๐๐ คน ในสำนักงานส่วนกลาง บุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการงานด้านไอทีที่มีหลากหลาย ทั้งด้าน Hardware และ Software ทำให้บุคลากรต้องทำงานในหลายด้าน ประกอบกับยังต้องให้บริการกับผู้ใช้งานภายในองค์กร ทำให้ไม่มีเวลาในการพัฒนางานได้อย่างต่อเนื่อง การใช้งานในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศภายในองค์กรสะพานปลามีลักษณะการใช้งานคือ เพื่อทำงานประมวลผล พิมพ์รายงาน/นำเสนอรายงาน/เพื่อค้นหาข้อมูล/เพื่อการติดต่อสื่อสารทั้งภายในและภายนอกองค์กร เมื่อพิจารณาในด้านบุคลากรพบว่าหน่วยงานยังขาดแคลนบุคลากรที่มีองค์ความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีขั้นสูงในการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยี นอกจากนี้ ยังพบว่าบุคลากรบางส่วน ยังไม่มีความสามารถในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนงานทางด้านต่าง ๆ ได้เอง และการปฏิบัติงานในส่วนภูมิภาคยังขาดแคลนอุปกรณ์ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร มาสนับสนุนในเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน การจัดเก็บข้อมูล การรายงานข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการบริหารจัดการ

สรุปกรอบแนวคิดสำคัญการพัฒนาแผนปฏิบัติการดิจิทัล

นโยบายการนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้สนับสนุนงานด้านการบริหารจัดการ กระบวนการทำงานขององค์กร สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดสำคัญ เพื่อประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลองค์กรสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ได้ดังนี้

ผังแสดงกรอบแนวคิด เพื่อการจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลองค์กรสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

ส่วนที่ ๓ แผนปฏิบัติการดิจิทัลองค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

เป้าประสงค์หลักในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัล ขององค์การสะพานปลา

๑. เพื่อให้หน่วยงานมีระบบสารสนเทศและระบบการเชื่อมโยงเครือข่ายที่มั่นคงปลอดภัยมีประสิทธิภาพในการใช้งานมีมาตรฐาน

๒. เพื่อให้หน่วยงานสามารถเชื่อมโยง แลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องรวมถึงสามารถประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้บริการแก่ชาวประมง ผู้ประกอบการและประชาชนทั่วไป

๓. เพื่อให้บุคลากรภายในองค์กรมีความรู้ความสามารถในการนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานและพัฒนากระบวนการทำงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

๔. เพื่อสนองตอบนโยบายของภาครัฐที่ต้องการให้ทุกหน่วยงานทั้งในส่วนของราชการและรัฐวิสาหกิจ นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการองค์กร

การวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมภายในและภายนอกทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และเป้าประสงค์หลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถสรุปเป็น วิสัยทัศน์ พันธกิจและยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การสะพานปลา ดังนี้

วิสัยทัศน์ :

“มุ่งมั่นนำเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กร ยกย่องการบริการที่เปี่ยมเลิศ”

พันธกิจ :

๑) เพื่อให้องค์กรมีเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมเพียงพอพร้อมใช้งานภายในและสามารถให้บริการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งภาคประชาชน และภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพ

๒) เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาพัฒนาปรับปรุงกระบวนการทำงาน

๓) เพื่อช่วยให้องค์กรสามารถเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลกับ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ได้ตลอดเวลา

๔) เพื่อสนับสนุนให้องค์กรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาพัฒนาการให้บริการ ต่อยอดองค์ความรู้ด้านประมง ขยายความช่วยเหลือและยกระดับคุณภาพชีวิตประชากรภาคประมงให้สูงขึ้น

ยุทธศาสตร์แผนปฏิบัติการดิจิทัลองค์การสะพานปลา

จากวิสัยทัศน์ และพันธกิจข้างต้น ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การสะพานปลาเป็น ๔ ยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการองค์กรที่ทันสมัย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัล

- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยกกระดับทักษะบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลแก่ผู้ใช้งานทุกระดับ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการองค์กรที่ทันสมัย	
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
เพื่อการบูรณาการระบบสารสนเทศของทั้งองค์กรให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นเอกภาพ มีภาพรวมในการพัฒนาร่วมกัน ลดความซ้ำซ้อนในกระบวนการดำเนินงาน มีความสะดวกในการสืบค้นฐานข้อมูลสามารถนำมาวิเคราะห์ คาดการณ์ เพื่อให้สามารถนำไปบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	- จัดทำมาตรฐานกระบวนการทำงานขององค์กรสะพานปลา - พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อทดแทนกระบวนการดำเนินงานภายในและการให้บริการประชาชน - จัดทำสถาปัตยกรรมองค์กร เพื่อให้ พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลขององค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัล	
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
เพื่อให้องค์กรสะพานปลามีโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและเครือข่ายสื่อสารข้อมูลระหว่างบุคลากรภายในและรองรับการเชื่อมต่อกับหน่วยงานภายนอก ที่เหมาะสมเพียงพอ พร้อมใช้งาน มีมาตรฐานและความปลอดภัย	- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความพร้อมใช้งานและต่อเนื่อง ปลอดภัยน่าเชื่อถือ - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีจัดให้มีระบบบริหารจัดการ ควบคุม และสามารถป้องกันการเข้าถึงได้อย่างมีมาตรฐาน - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยพิจารณาการใช้เทคโนโลยีมีความยืดหยุ่น รองรับต่อการเปลี่ยนแปลงได้
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง	
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
เพื่อให้องค์กรสะพานปลามีระบบรักษาความปลอดภัย ที่เหมาะสม เพียงพอ พร้อมใช้งาน และมีมาตรฐาน	- พัฒนาระบบรักษาความปลอดภัยให้กับสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง - เพิ่มมาตรฐานระบบรักษาความปลอดภัยด้วยระบบดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยกระดับทักษะบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลแก่ผู้ใช้งานทุกระดับ	
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
พัฒนาบุคลากรภายในองค์กรให้มีความรู้ความสามารถในการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์กับองค์กร	- จัดอบรมหลักสูตรเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและทักษะของบุคลากรทุกระดับ - จัดการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลด้วยการใช้เทคโนโลยีการเรียนรู้ต่าง ๆ - การปรับปรุงโครงสร้างและตำแหน่ง ของบุคลากรทางด้านดิจิทัลให้มีความชัดเจน

โครงการสนับสนุนแผนปฏิบัติการดิจิทัลองค์การสะพานปลาและการจัดลำดับ (Project Prioritization)

เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ของแผนปฏิบัติการดิจิทัลขององค์การสะพานปลา จึงวางแผนจะดำเนินโครงการต่าง ๆ ไว้ตามระยะเวลาต่างๆ โดยการจัดลำดับความสำคัญของโครงการ (Project Prioritization) จะประกอบด้วยมุมมองต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องคือ

๑. ศึกษาความเป็นไปได้ที่จะดำเนินโครงการ และประเมินความพร้อมในการจัดทำโครงการ
๒. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงระหว่างโครงการกับยุทธศาสตร์ในระดับต่าง ๆ
๓. ความสัมพันธ์กับโครงการอื่น
๔. ผลผลิต ผลลัพธ์ ตัวชี้วัดของโครงการ
๕. ความคุ้มค่าการลงทุน

แผนปฏิบัติการดิจิทัลองค์กรสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ประกอบด้วยโครงการต่อไปนี้

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	แผนงาน/โครงการสำคัญ	ปีงบประมาณ							ยุทธศาสตร์ อสป.	หมายเหตุ
			๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	รวม			
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการสู่องค์กรที่ทันสมัย											
เป้าประสงค์ เพื่อการบูรณาการระบบสารสนเทศของทั้งองค์กรให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นเอกภาพ มีภาพรวมในการพัฒนาร่วมกัน ลดความซ้ำซ้อนในกระบวนการดำเนินงาน มีความสะดวกในการสืบค้นฐานข้อมูลสามารถนำมาวิเคราะห์ คาดการณ์ เพื่อให้สามารถนำไปบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ											
- จัดทำมาตรฐานกระบวนการทำงานขององค์กรสะพานปลา - พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อทดแทนกระบวนการดำเนินงานภายในและการให้บริการประชาชน - จัดทำสถาปัตยกรรมองค์กรเพื่อให้พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลขององค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน	ร้อยละความสำเร็จของกระบวนการทำงาน ที่นำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาทดแทนกระบวนการทำงานแบบเดิม ให้มีประสิทธิภาพ	๑. โครงการเช่าเครื่องถ่ายเอกสารไว้สำหรับส่วนกลาง จำนวน ๓ เครื่อง	✓	-	-	-	-	-	ยุทธศาสตร์ที่ ๔	ไม่ใช้งบประมาณ	
		๒. โครงการเช่าเครื่องถ่ายเอกสารไว้สำหรับส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน ๒๒ เครื่อง	-	✓	✓	✓	✓	-	ยุทธศาสตร์ที่ ๔	ไม่ใช้งบประมาณ	
		๓. โครงการเช่าระบบบริหารทรัพยากรมนุษย์	.๔๘*	.๔๘	.๔๘	.๔๘	.๔๘	๒.๔	ยุทธศาสตร์ที่ ๔		
		๔. โครงการจัดทำโครงสร้างสถาปัตยกรรมองค์กร (EA) (นำร่อง)	-	✓	-	-	-	-	ยุทธศาสตร์ที่ ๔	ไม่ใช้งบประมาณ	
		๕. โครงการจัดทำโครงการวิเคราะห์ขั้นตอนการดำเนินงานของ อสป. (Process work manual)	-	-	๑.๕*	-	-	๑.๕	ยุทธศาสตร์ที่ ๑, ๔		

*ขึ้นกับผลประกอบการ ฐานะทางการเงิน และการอนุมัติงบประมาณโดยคณะกรรมการองค์กรสะพานปลา

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	แผนงาน/โครงการสำคัญ	ปีงบประมาณ							
			๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	รวม	ยุทธศาสตร์ อสป.	หมายเหตุ
		๖. โครงการระบบบริหารทรัพยากรองค์กร (Enterprise Resource Planning : ERP) ระยะที่ ๑	-	-	-	๒.๕*	-	๒.๕	ยุทธศาสตร์ที่ ๑, ๒, ๔	
		๗. โครงการปรับปรุงเว็บไซต์ อสป. (www.fishmarket.co.th)	-	✓	-	-	-	-	ยุทธศาสตร์ที่ ๑, ๒, ๓, ๔	ไม่ใช้งบประมาณ
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัล										
เป้าประสงค์ เพื่อให้องค์การสะพานปลามีโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและเครือข่ายสื่อสารข้อมูลระหว่างบุคลากรภายในและรองรับการเชื่อมต่อกับหน่วยงานภายนอก ที่เหมาะสมเพียงพอ พร้อมใช้งาน มีมาตรฐานและความปลอดภัย										
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความพร้อมใช้งานและต่อเนื่อง ปลอดภัย น่าเชื่อถือ - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จัดให้มีระบบบริหารจัดการ ควบคุม และ	ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลด้านความมั่นคงปลอดภัยของระบบเทคโนโลยีดิจิทัล	๑. โครงการจัดหาและติดตั้งระบบโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ (Infrastructure)	.๕*	.๕	.๕	.๕	.๕	๒	ยุทธศาสตร์ที่ ๔	
		๒. โครงการบำรุงรักษาเครื่องคอมพิวเตอร์ (ส่วนกลาง) (Maintenance Agreement : MA)	✓	✓	✓	✓	✓	-	ยุทธศาสตร์ที่ ๔	ไม่ใช้งบประมาณ

*ขึ้นกับผลประกอบการ ฐานะทางการเงิน และการอนุมัติงบประมาณโดยคณะกรรมการองค์การสะพานปลา

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	แผนงาน/โครงการสำคัญ	ปีงบประมาณ							
			๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	รวม	ยุทธศาสตร์ อสป.	หมายเหตุ
สามารถป้องกันการเข้าถึงได้อย่างมีมาตรฐาน - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยพิจารณาการใช้เทคโนโลยีมีความยืดหยุ่น รองรับการเปลี่ยนแปลงได้		๓. โครงการจ้างบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัล	.๒๕*	.๒๕	.๒๕	.๒๕	.๒๕	๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๔	
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง										
เป้าประสงค์ เพื่อให้องค์การสะพานปลามีระบบรักษาความปลอดภัย ที่เหมาะสม เพียงพอ พร้อมใช้งาน และมีมาตรฐาน										
- พัฒนาระบบรักษาความปลอดภัยให้กับสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง - เพิ่มมาตรฐานระบบรักษาความปลอดภัยด้วยระบบดิจิทัล	ร้อยละความสำเร็จของพัฒนาระบบรักษาความปลอดภัยให้กับสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง เพิ่มมาตรฐานระบบรักษาความปลอดภัยด้วยระบบดิจิทัล	๑. โครงการจัดหาและติดตั้งระบบโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) สำหรับสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง	-	๑	-	-	-	๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๑, ๔	
		๒. โครงการซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์พกพา จำนวน ๑๐ ชุด	-	๐.๒๕	๐.๒๕	๐.๒๕	๐.๒๕	๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๑, ๔	

*ขึ้นกับผลประกอบการ ฐานะทางการเงิน และการอนุมัติงบประมาณโดยคณะกรรมการองค์การสะพานปลา

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	แผนงาน/โครงการสำคัญ	ปีงบประมาณ							
			๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐	รวม	ยุทธศาสตร์ อสป.	หมายเหตุ
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยกระดับทักษะบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลแก่ผู้ใช้งานทุกระดับ										
เป้าประสงค์ พัฒนาบุคลากรภายในองค์กรให้มีความรู้ความสามารถในการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์กับองค์กร										
- จัดอบรมหลักสูตรเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและทักษะของบุคลากรทุกระดับ - จัดการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลด้วยการใช้เทคโนโลยีการเรียนรู้ต่าง ๆ - การปรับปรุงโครงสร้างและตำแหน่ง ของบุคลากรทางด้านดิจิทัลให้มีความชัดเจน	- จำนวนหลักสูตรอบรมด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่อบรมจากทุกระดับ - จำนวนองค์ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในระบบ	๑. โครงการหลักสูตรการอบรมให้ความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแก่บุคลากรในองค์การสะพานปลา	✓	✓	✓	✓	✓	-	ยุทธศาสตร์ที่ ๔	ไม่ใช้งบประมาณ

*ขึ้นกับผลประกอบการ ฐานะทางการเงิน และการอนุมัติงบประมาณโดยคณะกรรมการองค์การสะพานปลา

ส่วนที่ ๔ การนำแผนปฏิบัติการดิจิทัลไปสู่การปฏิบัติ

องค์การสะพานปลาได้จัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัล เพื่อให้มีกระบวนการวิเคราะห์ ทบทวน และคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัล องค์การสะพานปลา ซึ่งนำไปสู่การกำหนดกรอบทิศทาง เป้าประสงค์การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ชัดเจน โดยมุ่งเน้นบูรณาการการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างสอดคล้อง เชื่อมโยง สามารถ ประสานการปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลสนองความต้องการของหน่วยงาน ผู้ใช้บริการ และประชาชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่กำหนดขึ้นทั้ง ๔ ด้านจะนำไปสู่การกำหนดทิศทาง โครงการ และแผนการ ดำเนินงานด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในแต่ละปี โดยมีแนวทางในการดำเนินงาน เพื่อการนำ ยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติดังต่อไปนี้

การจัดกระบวนการมอบหมายภาระงาน

องค์การสะพานปลาควรจัดให้มีการมอบหมายภาระและความรับผิดชอบงานตามยุทธศาสตร์ การพัฒนาที่กำหนดขึ้นทั้ง ๔ ด้าน ให้กับหน่วยงานรวมทั้งบุคลากรภายใน ได้ทราบอย่างชัดเจน และควรให้ กิจกรรมการมอบหมายภาระงานดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานประจำปี ในช่วงเวลาที่ต่อเนื่องกับ การจัดทำแผนงบประมาณ โดยจะจัดให้มีกลไกการประเมินผลการปฏิบัติงานและการจูงใจบุคลากรที่สอดคล้อง กับระดับความสำเร็จของยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์หลัก ตลอดจนมาตรการ โครงการ หรือกิจกรรมสำคัญ ที่รับผิดชอบทั้งนี้

การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรสนับสนุนยุทธศาสตร์

องค์การสะพานปลา ควรจัดให้มีการพิจารณาจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการ หรือกิจกรรมสำคัญ ภายใต้ยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์หลัก ต่างๆ ที่ได้จัดลำดับความสำคัญไว้ในตอนต้น เพื่อให้มั่นใจว่าภาระงานที่ต้องดำเนินการนั้น มีทรัพยากรที่จำเป็น มาสนับสนุนให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

การกำกับดูแลข้อมูล (Data Governance)

ในมุมมองของภาครัฐ การกำกับดูแลข้อมูล (Data Governance) หมายถึง “การกำหนดสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการบริหารจัดการข้อมูลทุกขั้นตอน เพื่อให้การได้มา และการนำไปใช้ข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐถูกต้อง ครบถ้วน เป็นปัจจุบัน รักษาความเป็นส่วนตัวส่วนบุคคล และสามารถ เชื่อมโยงกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและมั่นคงปลอดภัย โดยใช้ข้อมูลเป็นหลักในการขับเคลื่อนประเทศ เช่น การใช้ ข้อมูลในการวิเคราะห์การตัดสินใจเชิงนโยบายและการบริหารราชการแผ่นดิน การเพิ่มประสิทธิภาพใน การบริการ ประชาชน การเสริมสร้างและผลักดันธุรกิจที่เกิดจากการใช้นวัตกรรมข้อมูล” ทั้งนี้ Intragovernmental

Group on Geographic Information (IGGI, ๒๐๐๕) ให้องค์ประกอบหลักของการกำกับดูแล ข้อมูลที่ดี ประกอบไปด้วย

- ๑) มีความมั่นคงปลอดภัยและรักษาความเป็นส่วนตัว โดยมีการจัดการในการรักษาความมั่นคง ปลอดภัยและความเป็นส่วนตัว ซึ่งช่วยป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับข้อมูลและการ ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล
- ๒) มีมาตรการควบคุมและจัดการวงจรชีวิตของข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย การประเมินธุรกิจ การกำหนด ประเภทและแนวทางการแบ่งประเภทของชุดข้อมูล มีการตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง ทั้งการเก็บข้อมูลและการทำลาย ข้อมูล
- ๓) มีนโยบายการใช้ข้อมูลที่ชัดเจน โดยกำหนดนโยบายและกฎเกณฑ์ของข้อมูลเป็นกรอบ สำหรับ การบริหารจัดการและกำกับดูแลข้อมูล
- ๔) มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของเจ้าของข้อมูล โดยกำหนดวิธีการที่ผู้ดูแลข้อมูลหรือเจ้าของข้อมูล สามารถจัดการ เปลี่ยนแปลง หรือส่งผ่านข้อมูลให้ชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในกรณีที่ชุดข้อมูล หรือฐานข้อมูล บางแหล่งอาจจะมิใช่ผู้ดูแล ผู้ใช้งาน หรือเจ้าของข้อมูลหลายคนหรือหลายหน่วยงาน
- ๕) ข้อมูลมีเมทาดาตา โดยเมทาดาตาจะช่วยให้ผู้ใช้งานเข้าใจว่าข้อมูลชุดนี้คือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับ อะไร สามารถนำไปใช้งานอย่างไร และมีข้อจำกัดอะไร โดยมีมาตรฐานของเมทาดาตาที่เหมาะสม กับการใช้งาน
- ๖) ข้อมูลมีคุณภาพ โดยมีการจัดการในการควบคุมคุณภาพของข้อมูลให้มีคุณภาพสูง ซึ่งจะสนับสนุน ให้การดำเนินงานของหน่วยงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

มาตรฐานกลางในการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูล

ในการพัฒนาระบบสารสนเทศต่างๆ ขององค์กร ควรที่จะมีการนำมาตรฐานกลางในการเชื่อมโยง แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างระบบสารสนเทศภายในสำนักงานเอง ตลอดจนสามารถรองรับการแลกเปลี่ยนข้อมูล กับระบบสารสนเทศของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องได้ด้วย

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาในภาพรวมจะพบว่า ประเทศไทยเองได้จัดทำมีโครงการในการจัดทำ กรอบแนวทางการเชื่อมโยงรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ ดังนั้นมาตรฐานกลางในการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยน ข้อมูลของระบบสารสนเทศขององค์กร จึงควรเป็นไปตามแนวทางการเชื่อมโยงตามกรอบแนวทางการเชื่อมโยง รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ เพื่อ

- นำไปใช้เป็นนโยบายสำหรับจัดทำมาตรฐานการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลภายใน และ ระหว่างหน่วยงาน
- นำไปใช้เป็นข้อกำหนดทางเทคนิคในการจัดซื้อจัดจ้างโครงการพัฒนาระบบสารสนเทศต่าง ๆ ของหน่วยงาน
- นำไปเป็นแนวทางในการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติในการพัฒนาระบบข้อมูลที่มีการเชื่อมโยง ข้อมูลและบริการอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างระบบ

โดยการวัดระดับความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลจะแบ่งเป็น ๔ ระดับดังต่อไปนี้

ระดับที่ ๑ มีระบบธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ภายในหน่วยงาน

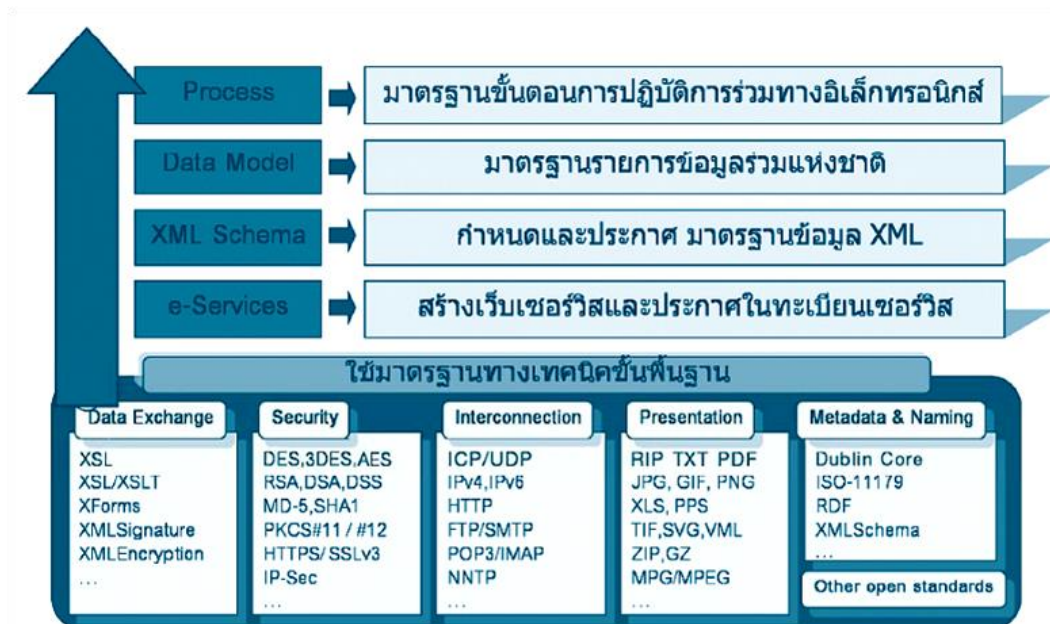
ระดับที่ ๒ มีระบบที่ประชาชนสามารถใช้ธุรกรรมเว็บออนไลน์

ระดับที่ ๓ สามารถเชื่อมโยงข้อมูลและบริการอัตโนมัติกับระบบอื่น

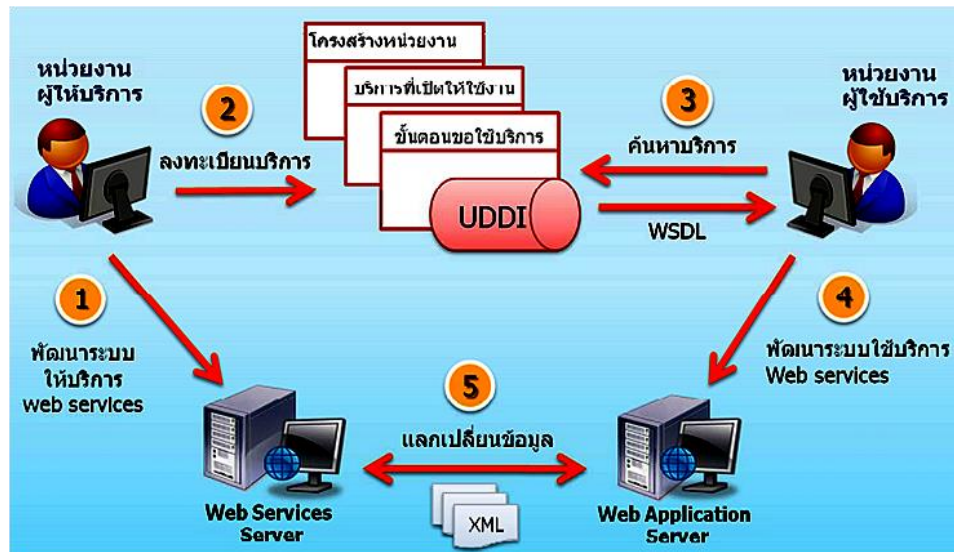
ระดับที่ ๔ มีระบบที่รวมบริการของระบบงานร่วมกับหน่วยงานภายนอกและให้บริการเบ็ดเสร็จจากจุดเดียว

โดยขั้นตอนในการพัฒนาระบบให้มีความสอดคล้อง เชื่อมโยง และสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างระบบสารสนเทศได้นั้น จะแบ่งเป็น ๕ ขั้นตอนหลัก ดังต่อไปนี้

๑. การเลือกใช้มาตรฐานทางเทคนิคขั้นพื้นฐาน
๒. การสร้างเว็บเซอร์วิสและประกาศในทะเบียนเซอร์วิสขององค์การสะพานปลา
๓. การกำหนดมาตรฐานข้อมูล XML และประกาศในทะเบียนมาตรฐานข้อมูลขององค์การสะพานปลา
๔. การหาข้อสรุป และสร้างมาตรฐานรายการข้อมูลร่วมของกรมฯ เป็นมาตรฐานกลางในการเชื่อมโยงข้อมูล
๕. จัดทำมาตรฐานขั้นตอนกระบวนการปฏิบัติการร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ (Business Process Flow)

แผนภาพแสดงแนวทางการจัดทำมาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูล

แผนภาพแสดงตัวอย่างการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างระบบสารสนเทศผ่านเว็บเซอร์วิส

โดยมาตรฐานทางเทคนิคขั้นพื้นฐานเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ควรใช้มาตรฐานกลางในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- หมดมาตรฐานการเชื่อมโยง (Interconnection specification)
- หมดมาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Data exchange specification)
- หมดมาตรฐานรูปแบบการจัดเก็บและนำเสนอข้อมูล (Storage & Presentation specification)

specification)

- หมดมาตรฐานความมั่นคงและปลอดภัย (Security specification)
- หมดมาตรฐานเปิดอื่นๆ (Open standard specification)

อนึ่งเมื่อมีการจัดทำมาตรฐานกลางแล้วเสร็จยังควรจัดให้มีการบริหารจัดการการปรับปรุงและการกำกับการใช้มาตรฐานเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องยั่งยืนโดยกลไกการบริหารควมมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

- มีความยืดหยุ่น รองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้
- สามารถบริหารจัดการ ประสาน และติดตามมาตรฐานที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้
- มีกลไกในการให้คำปรึกษากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ระบบเครือข่าย การบริหารความเสี่ยงและความปลอดภัยของระบบเทคโนโลยีดิจิทัล

เพื่อให้ระบบเครือข่าย เครื่องมืออุปกรณ์ของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขององค์การสะพานปลา มีเพียงพอ มีความสมบูรณ์ พร้อมใช้งานในการให้บริการระบบสารสนเทศแก่ผู้ใช้งานกลุ่มต่างๆ จำเป็นต้องมีการปรับปรุงประสิทธิภาพให้เหมาะสมกับจำนวนระบบงาน จำนวนผู้ใช้งาน และขนาดของข้อมูลที่จะเกิดขึ้นและการจัดเก็บในระบบ จึงควรมีโครงการในส่วนของการปรับปรุงประสิทธิภาพ และโครงการในส่วนของการดูแลบำรุงรักษาระบบเครือข่าย เครื่องมืออุปกรณ์ ระบบบริหารความเสี่ยงและความปลอดภัยอยู่เป็นประจำในทุกปี เพื่อพัฒนา ปรับปรุงให้สามารถรองรับระบบสารสนเทศตามแผนแม่บทฉบับนี้ จึงจำเป็น

ต้องมีการขยายช่องทางการสื่อสาร (Bandwidth) เพิ่มเติม โดยเฉพาะในเบื้องต้น ควรจัดให้มีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานระบบสารสนเทศและระบบเครือข่ายขององค์การสะพานปลาให้ได้มาตรฐานเพียงพอสำหรับการรองรับการทำงานในระดับผู้ใช้งานจำนวน ๑๐๐ คน ขึ้นไป ในส่วนสำนักงานส่วนกลาง พร้อมพัฒนาเพื่อรองรับการเชื่อมโยงต่อไปยังสาขาต่างจังหวัดต่อไป

นอกจากนี้ ยังควรจัดให้มีการปรับปรุงประสิทธิภาพฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ระบบ ระบบเครือข่าย และระบบรักษาความปลอดภัย เพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยง ระบบข้อมูลภายในสำนักงาน และโครงการจัดหาฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ระบบ ระบบเครือข่าย และระบบรักษาความปลอดภัย สำหรับงานในส่วนภูมิภาค ตามยุทธศาสตร์ที่ ๑ ดำเนินการทุกปีตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ ถึง ๒๕๖๕

อนึ่ง สำหรับการวางระบบบริหารความเสี่ยงและระบบรักษาความปลอดภัยของระบบสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อป้องกันเหตุฉุกเฉินอันเกิดจากภัยพิบัติธรรมชาติ หรือ เหตุวินาศกรรมต่างๆ จึงควรมีการดำเนินการวางระบบสำรองข้อมูลเพื่อรองรับเหตุดังกล่าว โดยในแผนแม่บทฉบับนี้ได้มีการกำหนดโครงการวางระบบสำรองข้อมูลเพื่อรองรับเหตุฉุกเฉิน ตามยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพื่อทำการจัดหาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์และสถานที่ในการติดตั้งระบบดังกล่าว

ด้านการพัฒนาบุคลากรให้สอดคล้องกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ในการใช้งานระบบสารสนเทศแบบเต็มรูปแบบนั้น จำเป็นต้องมีการพัฒนาบุคลากรทุกระดับภายในหน่วยงานตั้งแต่ระดับผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ทั่วไป และเจ้าหน้าที่ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยต้องมีการพัฒนาศักยภาพที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย การใช้ การบำรุงรักษา และการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ ภายในหน่วยงาน

จัดทำโดย

สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๖